

DET SANNE PÅSKESEGLET

Tidlig soloppgangsmøte, der broder Neville talte til oss et helt fantastisk budskap, på—på påskemøtet.

² Og nå vet jeg at det er fryktelig å måtte stå, våre—våre sitteplasser her er svært begrenset. Og de bare spurte meg om de kunne åpne opp bak her og plassere folket i dåpsrommet. Jeg sa: “Det er et godt sted for dem.” Det var et veldig bra sted for dem. De, så de kommer til å trekke for gardinene om noen få minutter, og har, jeg tror de bare kommer til å stå rundt kanten. Jeg vet ikke om de gjør det eller ikke, jeg ser at det er fullt av vann, så de vil nesten måtte stå på et brett. Men jeg ser at de får noe av det klart nå, så de vil sannsynligvis åpne det opp om noen få minutter.

³ Nå, påsken er en stor dag for oss alle, vi liker påsken så godt! Og nå skal vi prøve å ikke oppholde dere for lenge, på grunn av forholdene.

⁴ Men jeg ønsker bare å komme med en kunngjøring eller to, og det er at våre—våre møter begynner neste søndag, nå, til dere som er utenbys fra. De begynner i Bloomington, Illinois, på Metodist College-området der. Og de vil være fra søndag til søndag. Og så vil det bli en—en forkynnerfrokost. Og så skal jeg tale til studentmassen på høyskolen, en morgen, og det skal være en frokost der, har jeg forstått.

⁵ Og så den påfølgende uken, etter, det er den tjuetredje til og med den—den siste søndagen. Eller hva er det? [Broder Neville sier: “Det er en lapp om det, rett over der, broder.”—Red.] Åh, ja. Vel, det er allerede gitt ut da, de vet om det. [“Jeg annonserte det.”] Ja, sir, det er fint, bra. Chicago, nå har det vært en . . . som jeg forstår fra i går kveld, at de ikke kan få tak i Lane Tech Auditorium, så det vil være et auditorium bare omtrent ti minutters kjøring fra Lane Tech. Det vil bli et annet auditorium, så vidt jeg forstår. Selvfølgelig, de vil sannsynligvis ha noen skilt der som viser dere videre til . . . hvor møtet vil være.

Så drar vi opp, British Columbia. Og så den, den første til fjerde juli, i Miami, Florida.

⁶ Og så tenker de på et stort teltmøte, at hvis det skjer, ønsker jeg virkelig å være der for . . . alle dere som kan, i Washington, DC, i hovedstaden, for et—et møte. Det blir mitt første teltmøte, vet dere, der Herren lovet meg, at Han ville møte meg på det lille stedet i møtet. Og at de planlegger det nå, de ringte oss og fortalte oss, forretningsmennene der, at de enten ville få tak i Konferansesalen, der vi talte, eller sette opp et stort telt. Og i det samme han sa “stort telt”, var det liksom noe som rørte seg, kanskje det er der møtestedet vil være, ved Kongressbygningen.

Så det er veldig, veldig fint. Så vi vil se på det, og så gi dere beskjed litt senere, ettersom Den Hellige Ånd leder den veien.

⁷ Nå tror jeg de har noen små babyer her, som kommer utenbys fra, som de ønsket innviet til Herren. Nå, dette, mange mennesker stenker dem, og så videre. Og det er helt i orden, jeg har ingenting imot det. Men, stenking er ikke bibelsk, verken for babyer eller voksne, ser dere. Stenking er bare en—en—en—en kirkelig form som først ble tatt i bruk av Den katolske kirke, og deretter overlevert gjennom protestantismen. Men det finnes ikke noe Skriftsted for å stenke en voksen eller en baby. Og siden vi ønsker å holde oss helt til Skriften, så nærme som vi kan, i Bibelen brakte de små barn til vår Herre, og Han løftet dem opp, tok dem opp i armene Sine og velsignet dem, og sa: “La små barn komme til Meg.” Nå, det er det vi prøver å gjøre, følge Herrens Bud på den måten. Og vi tar fram de eldste i menigheten, og vi står rundt og innvier barna til Herren.

⁸ Hvis vår pianist vil spille sangen vår: *Bring dem inn*. Ja vel. Og de mødrene som har de små, vil komme og stå her fremme. Broder Neville og noen av de eldste vil stå sammen med meg her, om de vil, og vi vil innvie disse barna til Herren.

Bring dem inn, bring dem inn,
Før dem inn fra syndens mark;
Bring dem inn, bring dem inn,
Bring de små til Jesus.

⁹ Nå, dette er bare en gruppe av mødre som innvier sine små til Herren. Og denne påskemorgenen, hvilken fantastisk tid for dåp eller innvielse, denne tidlige årstiden og oppstandelsens tid. La oss syng den igjen mens resten begynner.

Bring dem inn, bring dem inn,
Bring dem inn fra syndens mark;
Bring dem inn, bring dem inn,
Bring de små til Jesus.

¹⁰ Nå, venner, jeg vet at hver enkelt av dem er den vakreste babyen i verden. Jeg vet det. Jeg vet bedre enn å si noe annet om det. Det er riktig. Og det er slik du burde føle det.

¹¹ De er små skatter som Gud har gitt dere ansvaret for å oppdra. Og jeg har alltid sagt, og gitt disse ordene til mødre. Vi vet at det er skrevet fire Evangelier, Matteus, Markus, Lukas og Johannes. Men det er et femte Evangelium, uskrevet, det er mor. Hun har dem før Matteus, Markus, Lukas og Johannes' Lære kommer til dem. Så ansvaret er lagt på dere mødre og dere fedre, for å oppdra disse barna til . . . for Guds Rike. Og jeg er sikker på at det er ditt hjertes begjær.

¹² Vi løfter dem til Gud, i bønn, og innvier babyene dine til Kristus. De eldste og jeg vil komme fram, og du bare gir oss navnet. Og nå vet jeg at min kone er litt sjalu på meg i denne jobben, fordi . . .

13 Lisa Ann Mitchell. Åh! Lisa Ann Mitchell, en skatt for enhver armer. La oss bøye våre hoder.

14 Himmelske Far, som Dine tjenere, løfter vi denne lille Lisa Ann Mitchell til Deg, i Herren Jesu Navn. Vi innvier henne og gjør krav på livet hennes for Guds Rike. Må hun leve og vokse og bli en fantastisk person for Guds Rike. Vi gjør dette, for, fordi vi har fått det i oppdrag av vår Herre. I Jesu Kristi Navn ber vi. Amen.

Gud velsigne deg.

15 H. A., E. J. Junior. E. J. Junior, mens han tar en blund. Så la oss bøye våre hoder.

16 Vår Himmelske Far, vi løfter til Deg denne lille karen; ber om at hvis Jesus drøyer, at Du vil gjøre ham til en stor Guds tjener. Moren gir ham til Deg. Og—og vi legger han frem, i Herren Jesu Navn, slik at Du kan velsigne ham og hjemmet han kommer fra. Må han bli oppdratt til Guds ære, idet vi innvier ham til Jesus Kristus. Amen.

Gud velsigne deg, søster, og din lille. Jeg er litt forsiktig med den jobben, for jeg er alltid redd for å skade de små.

17 Jeg vil la, du kan bli akkurat som denne . . . Dette er en liten krabat. Navnet? Deborah Myers. Lille Deborah Myers, hun har skinnende øyne denne morgenen. La oss bøye våre hoder.

18 Himmelske Far, vi bringer til Deg, lille Deborah Myers, vi ber Dine velsignelser over barnet. Idet vi innvier henne til Herren, slik faren og moren nå presenterer henne, som til minne om vår Herre Jesus som velsignet de små, sa: "La dem komme til Meg", vi gir til Deg, lille Deborah, for et liv i tjeneste, i Jesu Kristi Navn. Amen.

19 Nå, hvem av disse andre små krabatene? Ja vel, sir. Nå, denne unge damen, Sarah Ruth, lille Sarah Ruth Wheeler. Wheeler. Söt.

20 Vår Himmelske Far, vi bringer til Deg denne høyt elskede babyen som har blitt gitt i våre hender for innvielse. Og vi står med bøyd hoder og hjerter, for å takke Deg for henne, og ber om at Du må velsigne livet hennes til et liv i Din tjeneste. Vi gir henne til Deg i Jesu Kristi Navn. Amen.

Gud velsigne deg. Det er helt over nå. Hun så seg tilbake, som om (til meg) for å si: "Noe annet?" Ja vel.

21 Det er en søt liten jente. Hva er navnet ditt? Mica Ungren. For en søt liten jente dette er! Hvordan går det? Hun er ganske mistenksom, ønsker å vite hva som skjer her oppe. La oss bøye våre hoder.

22 Vår Himmelske Far, vi gir Deg dette nydelige, lille barnet på denne påskemorgenen, og bringer de små til Deg. Vi innvier henne til Herren Jesus, for et liv i tjeneste. Gi, Herre, at hun vil leve lenge, inntil Herrens Komme, hvis det er mulig. Og gjør

henne til en tjeneste for Deg, idet vi innvier henne til henne . . .
henne til Deg, i Jesu Kristi Navn. Amen.

²³ Hva er navnet hans? Åh, Melynda, lille Melynda Ungren. De—de ønsker å se deg ut *denne* veien, Melynda. Du er—du er pen. Du store! La oss bøye våre hoder.

²⁴ Far, Gud, vi gir Deg denne lille damen, i Herren Jesu Navn. Vi innvier henne til Deg, livet hennes, for et liv i tjeneste for Deg, Herre, ber om at Du må skåne henne og gjøre henne til en av Dine tjenerinner, til å tjene Deg og til å gjøre det som hun er født til å gjøre. Vi gir henne til Deg, i innvielse, i Jesu Kristi Navn. Amen.

²⁵ Alle disse vakre, små jentene! La oss se nå . . . Dette, åh, her, her er hun. Hvordan står det til? Hvordan har du det denne morgenen? Hva er navnet hennes, nå? Jane . . . Jamie Lynn Daulton.

²⁶ Vår Himmelske Far, vi bringer til Deg denne søte, lille jenta, og vi ber om at Du må velsigne henne. Og vi ber, Herre, at Du må velsigne hjemmene til disse barna. Må de bli oppdratt i Guds formaning, til et liv i tjeneste for Deg. Vi gir Deg denne lille elsklingen, idet vi innvier henne til Gud, i Jesu Kristi Navn, Guds Sønn. Amen.

Den lille babyen din er søt.

²⁷ Hvordan står det til? Vel, nå, du kan nesten holde meg, kan du ikke? Hva heter hun? Teresa Cabert. Se ut her, Teresa. Er hun ikke en pen, liten jente? Alle disse er så pene, små babyer.

²⁸ Vår Himmelske Far, vi gir Deg denne kjære, lille jenta, som hennes kjære har gitt oss. Idet vi holder barnet fremfor Deg, gir vi henne til et liv i tjeneste for Gud. Vi innvier henne til Guds tjeneste, i Jesu Kristi Navn, Guds Sønn. Amen.

²⁹ Gud velsigne deg, søster, og velsigne din lille mens vi ber. Små, blå øyne; og så brune. Hva heter hun? Cynthia, lille Cynthia. Se ut *her*, Cynthia. De vakre, små øynene.

³⁰ Vår Himmelske Far, vi gir Deg denne lille jenta denne morgenen. La henne leve lenge, og la henne være Din tjenerinne. Hennes kjære legger henne i mine armer for innvielse, jeg bringer henne fremfor de eldste og legger henne fremfor Gud, og innvier henne til Guds tjeneste. I Jesu Kristi Navn, Guds Sønn. Amen.

³¹ Nå, denne er ganske liten også. Nå, Meda, du burde vært her oppe for å holde denne. Jeg er alltid redd for at jeg skal knekke den. James, James Bliss. Han ser ut til å være er en veldig klok, liten kar, ikke sant? Sånn ja.

³² Vår Himmelske Far, vi gir Deg lille James. Må han bli lik den som navnet hans kommer fra, Jakob i Bibelen, uten tvil, som viste visdom og råd i Herrens tjeneste. Jeg ber om at Du må velsigne ham, og for et liv i tjeneste for Deg. Velsign det hjemmet han kommer fra, og må han bli oppdratt i Guds formaning; idet vi

innvier ham til Guds tjeneste. I Jesu Kristi Navn, Guds Sønn. Amen.

³³ Jeg elsker virkelig . . . Hva er navnet til denne lille jenta? Kom opp hit, kjære. Hmh? Tammy Brown. La . . . Åh, lille Tammy Brown. Hennes mor og far ble døpt denne morgenen. Nok en vakker, liten jente. La oss bøye våre hoder.

³⁴ Far, vi bringer til Deg dette lille barnet. Jeg kan tenke meg at det var omtrent slik, da mødrene brakte dem til Deg, da Du var her, jordiske reise. Vi innvier henne til Deg, Herre. Slik jeg har forstått, ble faren og moren hennes døpt her i morges, i Herren Jesu dyrebare Navn. Da vil hjemmet hennes være rett. Jeg ber om at Du må velsigne henne og gi henne et liv i tjeneste. Idet vi innvier henne til Gud for Hans tjeneste, i Jesu Kristi Navn, Hans Sønn. Amen.

³⁵ Takk. Åh, vent, jeg beklager, jeg så ikke denne. Hvordan går det? Vel, for en fin mann. Kan jeg holde . . . Har du noe imot det? Fint. Hva er navnet hans? Danny Johnson, Danny William Johnson. Åh, du store, han ser til og med ut som en predikant, gjør han ikke?

³⁶ Himmelske Far, vi bringer til Deg denne lille gutten. Kanskje han er for ung til å vite hva dette handler om, men det er en Gud i Himmelen som ser ned og vet dette. Vi gir ham til Deg, Herre, idet moren la ham i armene våre. Ved tro kommer vi i Jesu Kristi Navn, og gjør krav på ham som et trofé av Guds nåde, og innvier ham til Gud, i Jesu Kristi Navn. Amen.

Velsigne deg, kjære.

³⁷ Fikk vi med alle? For en vakker liten jente som kommer hit! For en vakker, liten kjole du har på deg, og liten hatt. Adler, Adler, Ellen Gail Adler, for en vakker, liten jente.

³⁸ Vår Himmelske Far, jeg holder fremfor Deg denne skatten i hjemmet, en liten jente som kom til verden. Og hennes kjære bringer henne frem, for å bli innviet til tjeneste for Deg, vel vitende om denne onde tiden som vi lever i. Vi gjør krav på barnets liv som et trofé for Gud. Og vi innvier henne til tjeneste for Gud, i Jesu Kristi Navn, Guds Sønn. Amen.

Velsigne deg, kjære.

³⁹ Her er en liten predikantgutt, et par av dem. Er de tvillinger? Fem og Åtte. Hva er navnet til denne? Johnny. Fra Richmond, fra Richmond, Virginia. Jeg trodde jeg husket ansiktet ditt. Vi hadde en samtale sammen. Da Herren var til stede. Jeg klarte ikke å huske deg; jeg kjente ansiktet ditt, og jeg klarte ikke å komme på hvem du var. Ja vel. Vel, vi vet at han vil komme i det rette hjemmet. Han heter John, Johnny.

⁴⁰ Vår Himmelske Far, vi bringer til Deg denne lille gutten, Johnny. Og vi legger hendene våre på ham, fordi det er slik Du gjorde det. Du la hendene Dine på dem. Og vi velsigner ham og

gjør krav på livet hans som et trofé av Guds nåde, innvier ham til Guds tjeneste, i Jesu Kristi Navn, Guds Sønn. Amen.

Velsigne deg, lille gutt.

⁴¹ Lewis, dette er Lewis.

Himmelske Far, vi bringer til Deg denne lille gutten, Lewis. Og faren bringer ham frem for innvielse til tjenesten i Guds hus.

⁴² Når vi tenker på tidligere tider, da Hanna gikk ned i templet og ba, og Gud ga henne en baby. Og hun brakte babyen tilbake og ga ham til Gud. Det er det disse menneskene gjør i dag, bringer sine små inn, sine små skatter, innvier dem. Og—og profeten tok ham, Far, og oppdro den lille karen, og han ble en profet.

Nå innvier vi lille Lewis denne morgenen til tjeneste for den Allmektige Gud, i Jesu Kristi Navn. Amen.

Velsigne deg, gutten min.

Virkelig godt å se deg her nede fra Richmond, Virginia, denne morgenen. Gud velsigne deg.

⁴³ La oss nå se, var det alt? Ja vel. Åh, det er noe med disse små! Du vet ikke, jeg, vi kan ha innviet mange små misjonærer denne morgenen, og en predikant, vi vet ikke. Alt dette ligger i den Allmektiges hender.

⁴⁴ Jeg ønsker å kunngjøre at møtene i kveld, her i tabernaklet, hvor det vil være et nattverdsmøte. Og hvis du aldri har vært på et av nattverdsmøtene våre, så har vi også fotvask.

⁴⁵ Nå, det er noen lommeørklær som ligger her, som jeg skal be over. Det ene tilhører broder Grimsley, vår broder her i menigheten. Jeg vet ikke hvem disse er. Vi sender disse ut, hundrevis og hundrevis av dem, over hele verden. Og nå skal vi . . . Jeg ønsker å be for dem etter at jeg har begynt å be for de syke.

⁴⁶ Jeg ønsker å tale først, bare for en stund, over en liten fortsettelse av Påskebudskapet. Og nå før vi nærmer oss Guds Ord, la oss nærme oss Ham ved bønn.

⁴⁷ Vår Himmelske Far, vi er takknemlige i våre hjerter denne morgenen for denne herlige morgenen. Og fremfor alt det, er vi takknemlige for hva det representerer, oppstandelsen og det forseglede beviset på vår religion, da Jesus Kristus sto opp fra de døde, for rundt to tusen år siden, og viste Seg igjen for Sin Menighet, levende for evig. Etter to tusen år, er vi så glade, for at vi fremdeles kan glede oss over det fellesskapet, med disiplene til en oppstanden Kristus! Vi ber, Herre, at Hans Nærvær vil kjennes så sterkt i denne bygningen denne morgenen, at enhver person her som ikke er frelst, vil ta imot Ham som sin Frelser. Og de som ikke har blitt fylt med Hans Ånd, må dette bli dagen da Den Hellige Ånd vil gjøre det fullførte verket i dem. Vi ber om at Han, i Sin store Forsoning som helbredet de syke, må Han

komme så nær folket, at troen vil være fremtredende, Herre og dominere over vantro, som vil få de syke og de plagede til å gå helbredet og friske herfra.

Vi ber, Herre, om at Du må velsigne de som nå påtar seg å forklare Ditt Ord, om oppstandelsen.

Gud, velsign alle forkynnerne overalt, Dine barn, Dine tjenere over hele landet, over hele verden.

⁴⁸ Og kom, Herre Jesus, raskt, for vi ser skyer sveve i luften, Herre, og vi vet at det er noe stort som er i gjære. Bind opp om Ditt folk. Åh, må de ta Sannhetens sverd, spenne på seg rustningen, trekke ned hjelmen, sko seg selv med Ævangeliet, og fremfor alle ting, ta troens skjold og bevege seg fremover. Gi det, Herre, for krigsskyer henger lavt. Velsign oss i dag nå, for vi vet at snart, så langt vi vet, vil vi se Jesus snart. Og vi ber om at vi må være klare til å dra når den timen kommer. Må vi forberede våre hjerter og fullføre det, avgjøre det en gang for alle, i morgenmøtet i dag. I Jesu Kristi Navn, tal til oss gjennom Ditt Ord, Ditt Ord er Sannhet. Amen.

⁴⁹ Nå, til dere som ønsker å lese med meg i Skriften, slå opp i Lukas, det 24. kapitlet. Og jeg ønsker å lese et ganske langt avsnitt av Det her, om Herren vil, for å få en bakgrunn for det jeg ønsker å basere noen få minutters tale på. Og nå hvis du vil, hvis det er varmt, antar jeg, eller hva som helst, bare gjør det så komfortabelt for deg, som du kan, og jeg vil være så rask som mulig.

⁵⁰ Og vi ønsker å si dette, at vi virkelig setter pris på deres lojalitet til å komme. Og når det, selv om folk prøver å si at Evangeliet har mistet Sin tiltrekningskraft, og når folk har kommet fra hele landet, for å stå på et sted der de får vondt i lemmene, for en tjeneste for Herren, det viser fremdeles at Gud har folk, og det er fremdeles en lengsel i deres hjerte etter å se Gud. Men, Evangeliet i Sin enkelhet, like så enkelt som Evangeliet om vår Herre Jesus Kristus er, er Det likevel den største kraften som noen gang har kommet til jorden, er Kristi Evangelium. Og Evangeliet er ikke bare i Ord, men ved Den Hellige Ånds kraft og manifestasjon. Må Han gi disse tingene til oss som vi leser nå fra det 36. verset av det 24. kapitlet av Lukas.

Mens de fortalte . . . , sto Jesus selv midt iblant dem og sa til dem: Fred være med dere!

Men de ble forskrekket og fylt av frykt, og trodde at de så en ånd.

Han sa til dem: Hvorfor er dere forferdet? Og hvorfor oppstår tvilende tanker i deres hjerte?

Se hendene og føttene Mine, at det er Jeg. Ta på Meg og se, for en ånd har ikke kjøtt og bein, slik dere ser at Jeg har.

Da de hadde . . . sagt dette, viste Han dem hendene og føttene sine.

Men da de fortsatt ikke kunne tro på grunn av glede . . . de . . . på grunn av glede, og undret seg, sa Han til dem: Har dere noe mat her?

Så ga de Ham et stykke . . . kokt fisk, og . . . noe av en honningkake.

Han tok det og spiste det mens de så på.

Så sa Han til dem: Dette er de ord Jeg talte til dere da Jeg fremdeles var sammen med dere, at alt det skal oppfylles som er skrevet om Meg i Moseloven og Profetene og Salmene.

Og han åpnet . . . deres forstand, så de kunne forstå Skriftene.

Så sa Han til dem: Slik står det skrevet, og derfor var det nødvendig at Kristus måtte lide og oppstå fra de døde på den tredje dag,

og at omvendelse og syndenes tilgivelse skulle forkynnes i Hans navn for alle folkeslag. Dere skal begynne i Jerusalem.

Dere er vitner om alt dette.

Se, Jeg sender Min Fars løfte over dere. Men vent i byen Jerusalem til dere blir . . . til dere blir ikledd kraft fra det høye.

Han førte dem ut helt . . . Betania, og Han løftet hendene sine og velsignet dem.

Mens Han velsignet dem, skjedde det: Han ble skilt fra dem og løftet opp til Himmelen.

De falt ned og tilba Ham og vendte så tilbake til Jerusalem med stor glede.

De var stadig i templet og priste og lovet Gud. Amen.

Nå, hvis jeg skulle velge en tekst, ønsker jeg å ta dette, *Det sanne Påskeseglet*.

⁵¹ Hvordan jeg kom til å tenke på noe slikt, var for omtrent en uke siden, da jeg var på vei ned til Georgetown, en liten by nedenfor New Albany her. Og det var gutter som sto på gaten og tok opp offergaver til påskeseglene. Og jeg begynte å tenke på "påskesegl". Og jeg tenkte: "Hva er et påskesegl? Sannelig betyr det mer enn det disse guttene samler inn offergaver for, et påskesegl." Og jeg tenkte: "Hva gjør de med slike segl, og med bidraget de får fra dem, eller for dem?" De er plassert, selvfølgelig, disse seglene, på brev og slikt. Og det gis en frivillig pengegave for dem, og det går til å gi folk plass på sykehuset, som har tuberkulose, og så videre, og å gi dem plass på sykehuset, på et hvilested, inntil de er ferdige. Og jeg tenkte: "Så visst har

påskan noe mer enn det, et påskesegl. Det ville bety noe mer enn å gi en person plass på et sykehus, for å gjøre det komfortabelt for ham.” Noe som, det er veldig fint, nå, jeg har ingenting imot det. Det, Gud velsigne dem, det er en fantastisk ting. Men likevel, virker det som det burde gå bare litt lenger enn det, siden påskan betydde så mye for den kristne Menighet og for vår kristne arv, oppstandelsens Segl. Og hvordan kunne et slags lite frimerke ta Dets plass? Det kunne det ikke.

Så jeg begynte å tenke på det, “Hva var påskeseglet?” Og det var slik jeg fikk denne tanken om å tale over påskeseglet denne morgenen.

⁵² Nå har Påskan, og segl, og så videre, finnes gjennom hele Bibelen. Vi finner dem, at de er like gamle som Bibelen er, helt tilbake til Edens hage finner vi det. Og så ser vi at alt vi finner noe sted i Bibelen, går tilbake til Første Mosebok. Det hele begynte i Første Mosebok.

⁵³ Og så tenkte jeg at, det jeg hadde i tankene mine som påskesegl, da lurte jeg på hvorfor Det var så forkastet, og hvordan folk kunne avvise Det. Hvorfor ble Det så fordømt? Og jeg tenkte da at Det ikke alltid blir fordømt, og at ikke alle mennesker fordømmer Det.

⁵⁴ Men Gud har gjort det slik, at mennesket er plassert i en posisjon der det blir tvunget til å ta en avgjørelse. Mennesket kan ikke leve på jorden uten å ta en avgjørelse. Gud tvinger saken på ham. Han må ta en avgjørelse. Og det kommer en tid da du må ta en avgjørelse om skolegang, du må ta en avgjørelse om hvem du vil gifte deg med, og du må ta avgjørelser om forskjellige ting.

⁵⁵ Men i Edens hage, der de bare hadde to gutter, ble avgjørelsen tvunget på mennesket til å ta en avgjørelse. Og jeg tror det skjer, for å vise hans sanne farge, hva han er, for å vise hva han er inni seg. Nå finner vi at tiden kom, mellom Kain og Abel, at avgjørelsen måtte bli tvunget frem, fordi tiden for tilbedelse hadde kommet, og hver gutt hadde tilveiebrakt en måte å tilbe Gud på.

⁵⁶ Og hvis du legger merke til det, mellom rett og galt, er det bare ett lite snev av forskjell. Og det gale, i de siste dager, har blitt profetert at det ville være så nær det rette, at det ville forføre selv de Utvalgte om det var mulig, mellom rett og galt.

⁵⁷ Nå, i guttene, da de kom til altrene sine og tilba. Så tenkte jeg på hvor mange altere denne formiddagen, i kirker, at det er satt vakre blomster på altrene. Og det er helt i orden. Jeg har ikke noe imot det. Men det ser ut til å være omtrent hele tilbedelsen, er å sette noen blomster på alteret, eller—eller en vakker kirke, eller fine dekorasjoner eller noe, og det ser ut til å være det hele.

⁵⁸ Og det var omtrent slik med Kain, fordi han brakte inn fruktene fra marken og gjorde sin tjeneste for Gud, og det ble forkastet, fordi han ikke kom den rette og presise veien som Gud

hadde forordnet at han skulle komme. Men han hadde gitt sitt offer og gjort alt religiøst, akkurat som sin bror, men han ble forkastet. Og fordi han ble forkastet på den åndelige siden, så vekket det en sjalusi i ham, fordi han var grådig.

⁵⁹ Det er i mennesket, han kan ikke noe for at han er det han er, fordi han er født i den tilstanden. Mennesket er representert i Himmelen som en synder, ved en synder. Jeg snakket om det for en stund siden, og noen sa: "Da er ikke det rettferdig. Hvis jeg skal bli representert ved én manns ulydighet, så har jeg ikke en sjanse."

Jeg sa: "Det er sant, fordi du er født som en synder, men du er representert. Du er dømt til fordømmelse, ved representasjon."

⁶⁰ Vel, da, det ser veldig grusomt ut. Men snu det på den andre siden, da er vi forutbestemt til Evig Liv, ved representasjon. Hvor en representerte oss til døden; representerte En annen oss til Evig Liv, så det setter oss tilbake foran Tronen igjen. Ethvert menneske kommer rett tilbake til det samme stedet, for å ta vårt valg.

⁶¹ Men den grådigheten som alltid har vært, rett og galt, galt som prøver å overskygge det rette. Det begynte i Eden, og det har kommet ned gjennom tidsaldrene. Det har kommet ned til det har kommet inn i nasjonale anliggender. Det har kommet inn i menighetssaker. Det har kommet inn i hjemmelivet. Grådighet, prøver å herske eller ødelegge, prøver å overmanne, presse ut. Og vi ser at det virker overalt, og det har alltid vært det samme, prøver å overstyre eller overkjøre.

⁶² Ned gjennom Det gamle testamente, Gud, på profetenes tid, der tilbake. Jeg har flere av dem skrevet ned her, som jeg ikke har tid til å komme til. Men, Gud, i de gamle profetenes dager, midt i alt, slik Han gjorde i Edens hage, da den sanne Guds Røst og den sanne tilbedelsen av Gud ble fordømt, og sendt ut og drept, i Edens hage, og Guds Røst stilnet av grådighet og sjalusi, det har vært slik i menigheten helt siden da, prøver å stilne den sanne Guds Røst.

⁶³ Men hvis du legger merke til det, så snart Abels røst var stilnet, i døden, reiste Gud opp Set til å ta hans plass. Som ikke var annet enn en før-påske, en før-oppstandelse, eller en erstatning inntil oppstandelsen kom. Det varte en stund, ned gjennom Det gamle testamente ser vi at det fortsetter. Profetene, Gud holdt Sin Røst i live med profetene. De talte Guds Ord; og de steinet dem. Og så snart de steinet en og fikk ham bort, så reiste Gud opp en ny. Og de steinet han og fikk ham bort, Gud reiste opp en ny. Han har alltid holdt Sitt vitne i live. Ned gjennom tidsaldrene har Han holdt Sin Røst levende fremfor folket, helt fra Eden.

⁶⁴ Og nå finner vi ut, så snart Kain innså at han hadde gjort det han gjorde, vel, så gikk han ut fra Guds Nærvær og ble

forseglet bort fra Gud, ved et merke som ble satt på ham. “Han gikk ut”, sier Bibelen, “fra Edens hage, fra portene til hagen, øst for Eden”, han gikk ut, forseglet, merket, gikk ut fra Guds Nærvær. For en ting!

⁶⁵ For en fryktelig ting det var, at Kain, på grunn av sjalusi, og fordi han ikke var villig til å bli forsonet med Gud på den samme passende måten som broren hans kom. Gud sa til Kain: “Hvis du vil tilbe som Abel, vil det gå deg bra.”

⁶⁶ Men Kain på sin side, sa: “Her er det jeg har samlet sammen. Dette er det jeg har, her er det jeg har å gi. Ta dette eller la det være, hva enn Du vil, gjør det som passer Deg.”

⁶⁷ Nå, det er liksom holdningen til folk hele tiden, i menighetslivet, i livet generelt. “Hvis . . .” sier de, “jeg går i menigheten. Jeg—jeg—jeg hjelper menigheten, jeg—jeg gjør dette. Hvis Gud ikke kan akseptere det, er det det beste jeg kan gjøre.” Ser dere? Men likevel er det ikke det Gud krever. Gud krever ikke det.

⁶⁸ Gud krever en—en tilveiebrakt vei. Han har tilveiebrakt en vei, og Han krever at du tar imot det Han har tilveiebrakt, ser du. Han trenger ikke vår hjelp til å fortelle Ham hva Han skal gjøre og hvordan gjøre det. Han har gitt oss måten å gjøre ting på, og det vi bør gjøre, og hvordan vi bør gjøre dem, og Han trenger ikke våre ideer i det i det hele tatt. Vi skal ikke komme på den måten. Men vi ser at mennesker har lett for å gjøre det, gjennom alle tider. Men Gud holdt Sin Røst levende med Sine profeter, og så videre, ned gjennom tidsalderen, slik Han har kommet. Og vi ser det i dag.

⁶⁹ Og vi ser det i politikken. Jeg har skrevet ned noen ting her om politikk, hvordan vi selv i denne tid, vil finne ut at vi er, at folk har solgt sin førstefødselsrett for politikk. Og hvis ingen av dere har fått lydbåndet ennå, som jeg talte på, oppe i Middletown, Ohio; søndag, for en uke siden; om Jesabel og Akab, skulle jeg ønske dere ville høre på det en gang. Og hvordan nasjonen, på grunn av grådighet, og noen få ekstra dollar, og en—en mer populær idé blant folket, de har absolutt forrådt Kristus like mye som Judas gjorde for to tusen år siden, for tretti sølvstykker. Åh, det er en fryktelig ting, å tenke på tilstanden som eksisterer i denne nasjonen og disse menneskene i dag! Tenk på at for mange år siden, ville de aldri ha gjort noe slikt. Men i dag er de så grådige, prøver å få mer penger, prøver å få lettere tider. Nå, det er, selvfølgelig, de ikke-kristne.

⁷⁰ De kristne ber ikke om enkle ting. Vi er ikke . . . Det er gitt så mange løfter i dag, blant kristne mennesker, så mange forkynnere lover folket noe som ikke stemmer: “Hvis du bare vil komme til Kristus, er alle dine problemer løst.” Jeg sier deg, når du kommer til Kristus, så begynner de. Det er da du tar på deg en uniform og tar et gevær og går ut på slagmarken. Denne kristne veien er ikke

en myk blomstereng. Det er en kamp fra den stunden du starter, inntil din ånd blir satt fri ved døden. Du er ikke på noen piknik. Du er på en slagmark. Og så, vi blir lovet ting.

⁷¹ Og jeg blir, noen ganger, jeg hater å si dette, men jeg mener det fra mitt hjerte, at jeg blir forvirret når jeg hører så mye super-duper-tro, super-duper-religion. Og alt i dag har blitt et—et super-duper noe. Det—det er super-duper-mennesket. Og fjernsynet har åpnet veien via romfarere, og så videre, og en masse tull, super-duper. Åh. Og de bringer det til og med inn i Guddommelig helbredelse i dag, super-duper helbredelser. Nå, Gud har ikke noe slikt som det. De bringer folk, mange ganger, til plattformen, og begavede menn, uten tvil, men med en misforståelse av Evangeliet, tar olje på dem og ber og står der og rister i dem inntil noe skjer; de blir helbredet. Og kanskje den personen lever i synd, og de går ut igjen og oppdager at det kommer rett tilbake på dem igjen. Kanskje de var under en begeistring på det tidspunktet, som gjorde at Guds tro, som de hadde oppnådd, helbredet dem, men når de kommer ut blant vantro, kommer det tilbake igjen. Det vil gjøre det hver gang.

Det vi trenger i dag er Guddommelig helbredelse, er helhjertede avgjørelser for Kristus! Riktig.

⁷² Jeg leste nylig et brev, som ble sendt til meg fra Lutheran Association, i Tyskland, der en—en broder hadde oppholdt seg, og hatt et helbredelsesmøte i Tyskland, med sponing fra Den lutherske kirke og pinsevenner og så videre. Og dette er kopien av dette brevet som ble skrevet: “Og han sa: ‘Du forkynner den Guddommelige helbredelsen; at alt de trenger å gjøre, er å legge hendene på dem, og de føler noe og blir helbredet.’ Han sa: ‘Jeg er sannelig uenig med deg.’ Han sa: ‘Så hva med lille Deborah Stadskev da hun døde der oppe? Et fullkomment friskt barn en dag, og i løpet av de neste timene, lå hun død. Og dere dro alle sammen opp dit, og dere ba, og dere ristet i henne, og dere salvet henne, og alt mulig, for helbredelse, og det var ikke noe liv. Babyen lå der.’ Sa: ‘Så sendte de et telegram til broder Branham, og han sa ikke noe før han fikk en tydelig, klar avgjørelse fra Gud, og så komme i Herren Jesu Navn, for å si Ordet.’”

⁷³ Nå, det er det vi trenger, få en helt klar avgjørelse fra Gud. Det er derfor vi må komme. Det er derfor vi døper i “Jesu Kristi” Navn, det er en helt klar gjørelse fra Guds Ord. Det er grunnen til at vi holder oss til de tingene vi gjør, fordi de er Guds Ordninger og Guds Evangelium. Og vi er nødt til å holde oss til Det akkurat slik Det er skrevet. Om du får medhold, om du er hatet, uansett hva som skjer, det har ikke noe med Det å gjøre. Gud ønsker helt klare avgjørelser. Og hvordan kan du gjøre det, når du vet at du tar feil til å begynne med? Du kan ikke ha en helt klar avgjørelse fra Gud. Hvordan kan du komme og be om Guddommelig helbredelse, når du vet at ditt hjerte ikke er rett med Gud, for å tjene Ham? Ser du, du ønsker å gå ut igjen og

gjøre de tingene som er i verden. Du vil aldri bli helbredet på den måten, ser du. Du må komme ren fremfor Gud, og innvie ditt liv og hjerte til Gud, og så vil Gud helbrede. Og det varer da, fordi troen din har blitt forankret.

⁷⁴ Nå, det er i, vi finner imidlertid at grådighet er i kirken og i politikken og i nasjonale anliggender. En nasjon, se her nede i Afrika nå, hva som skjer. Se, på grunn av grådighet, se hva som har skjedd der nede nå i Afrika; ikke bare der, men over hele verden, overalt, fordi mennesker ønsker å være noe. De, dette er alt de har, er rett her på jorden, eller, de lever på den måten.

⁷⁵ Hvis dette var alt jeg hadde, ville jeg vært en ulykkelig person. Jeg ser etter en By som har Gud til Byggmester og Skaper. Det er der vi samler våre skatter, for den hensikten.

⁷⁶ Kains sønner, eller rettere sagt satans sønner, de er satans sønner, fordi Kain var satans sønn, og så, derfor, Kains sønner i dag . . . Og du sier: "Er du sikker på det, broder Branham?" Ja, det er jeg. Jeg er sikker på det. For . . . hør.

⁷⁷ Jesus, da Han var her på jorden, fortalte Han straks de religiøse lederne at: "Dere er av deres far, djevelen." Likevel var de fromme, og de var religiøse, og de var lærde, og de hadde flotte bygninger, de hadde store kirker, og de hadde stor boklig lærdom og presteskap og ordener og så videre, men de klarte ikke å gjenkjenne Hvem Kristus var. De klarte ikke å gjenkjenne sin dag.

⁷⁸ Og slik de gjorde da, slik gjør de nå, helt nøyaktig det samme. De klarer ikke å innse tiden vi lever i, og de tingene Gud gjør. Nå ser vi derfor, ville sette . . . Hvis de religiøse lederne . . .

⁷⁹ Nå, her er det! Hvis de religiøse lederne på den tiden ble kalt djevelens sønner, så vet vi at djevelen, i begynnelsen, var den som inspirerte Kain til å forfølge sin bror og drepe ham. Det er det samme som skjedde ved de samme lederne som forfulgte Jesus Kristus og drepte Ham. De ble tvunget til en avgjørelse, på samme måte som de ble tvunget der tilbake i Edens hage. De ble tvunget til å ta en avgjørelse: "Vel, hva med Dette?" Kains sønner, satans sønner.

Du sier: "Gjelder det også nasjoner?"

⁸⁰ Da satan førte Jesus opp til toppen av fjellet for å bli fristet, viste han Ham alle verdens riker. Nå, det var alt som var og alt som ville bli, alle rikene i hele verden. Og han sa: "Disse er mine, og jeg gjør hva jeg vil med dem. Jeg kan få dem til å kjempe, jeg kan få dem til å gjøre *dette* eller hva som helst." Og han gjorde krav på verdens riker, så da kan vi se hvordan grådighet og egoisme kommer inn i politikken. Ser dere? Vi kan se da, hvor det er i menigheten og i menighetslederne, hvor grådighet og egoisme kommer inn i menigheten.

⁸¹ Se nå på den samme gamle grådigheten som startet i Edens hage, som satte et dårlig segl på den ene, og det rette Seglet på den andre, kom rett ned til vår Herre Jesu tid. Da Han var her på jorden, ble Han gitt en rettssak ved det som ble kalt “rettferdighet”, en rettferdighetsdomstol. For en urettferdig spott det var! Det var ikke én ting de kunne finne imot Ham. Det var den politiske siden. De kunne ikke finne noe imot Ham. Til og med Pilatus selv sa: “Jeg finner ingen skyld hos Ham.”

⁸² Og så kommer menigheten. De blir tvunget til å ta en avgjørelse nå. Etter at den politiske verden hadde satt Ham fri, til å samarbeide med den samme ånden som var i menigheten, som var i politikken; for å vise at hvis satan tapte slaget sitt her, hadde han fremdeles noe i reserve, han kunne falle rett tilbake til menigheten. Og de korsfestet Ham, fordi de ble tvunget til å ta en avgjørelse. Og de sa: “Gi oss Barabbas i stedet for Jesus.” Ser dere hvordan de gjorde det?

Det er rett foran øynene våre i dag, den samme tingen, og har vært og vil alltid bli, tvunget til å ta en avgjørelse!

⁸³ Nå, da de tvang fram avgjørelsen, visste Pilatus i sitt hjerte at da han løslot dem til . . . løslot Jesus til kirken, så visste han at kirken ville overgi Ham til å bli korsfestet; og hvis han løslot Ham tilbake til kirken, ville kirken korsfeste Ham. Så, Pilatus er ikke unnskyldt! Han fikk vann og prøvde å vaske Kristi Blod av hendene sine, men han kan ikke gjøre det.

⁸⁴ Helt siden den gang, her oppe i Sverige, eller Sveits, rettere sagt, hvor Pilatus endte sitt liv mange år senere, mistet forstanden, ble sinnssyk, druknet seg selv i en vanndam. Det er en legende som sier: “Klokken tre på ettermiddagen, kommer det blå vannet opp fra bunnen av den dammen.” Folk samler seg der fra hele verden, for å se på det. “Klokken tre kommer det blå, indigo-lignende vannet opp fra bunnen et sted, og bobler på toppen av vannet og går ned igjen, for å vise at intet vann kan vaske Jesu Kristi Blod av noe menneskes hender.” Han er skyldig!

⁸⁵ Og ethvert menneske som noen gang har fått Kristus lagt i sine hender, det er ingenting som kan vaske det bort derfra. Det er bare én ting å gjøre, å ta imot Det, tro Det.

⁸⁶ Satans sønner, Kains sønner, forfølger Guds sønner, tar livet av dem. Det var det de gjorde med Abel. Det var det de gjorde med Jesus. Det var det de gjorde med profetene. Det er det som er i dem å gjøre igjen, og de vil gjøre det, så snart veien er åpen for dem til å gjøre det.

⁸⁷ Husk, vi har på en måte blandet oss borti ting og sløst bort tiden, og fått folk bort fra Evangeliets og historiens rette spor, av hva som skal skje. Og her står vi overfor det igjen, rett her i vår nasjon, og det er ingenting vi kan gjøre med det. Men du sier da: “Broder Branham, hvorfor taler du da imot det?” Ikke mer enn

jeg kunne stoppe synd; jeg kan heve min stemme imot det. Og det er nøyaktig det jeg gjør nå, mot synd og mot det gale. Vi har gjort galt, og vi kommer til å høste det vi har sådd, nøyaktig.

⁸⁸ I Middletown hadde de en—en høring. Samlet en prest, en baptistpredikant og en presbyterianerpredikant sammen, for å diskutere disse skolemidlene. Og presten var enig i at protestantene betalte samme skatt som katolikkene, og—og at midlene skulle bli gitt til begge sider, og sa: “Det vi burde gjøre, er å lage én skole, en katolsk skole.” Åh, ja visst, få tak i barna når de er små. Åh, åh, for en ting!

⁸⁹ Og hvordan folk har sittet der, og brakt dette inn bare på grunn av politikk! Hvordan, jeg forstår det ikke. Men her er vi, rett her på denne påskemorgen. Og selve tingen, selve grunnen til at vi kom til dette landet, blitt amerikanere, var for religionsfrihet mot det Jesabel-systemet, og vi går rett tilbake og velger det på plattformen der oppe i Det hvite hus. Nettopp det som vi har kommet hit for å bli frigjort fra! Åh, det er en—det er en fryktelig tilstand som vi lever i nå, dere vet det; den åndelige menigheten, fordi den lot seg kjøpe.

⁹⁰ De tok livet av Ham, drepte Ham akkurat som de gjorde med trofaste Abel. Hvorfor drepte Abel . . . ble han drept? Fordi i sitt hjerte hadde han åpenbaringen om hva Gud aksepterte, om hva som skulle til for å frelse mennesket fra synd. Det er selve grunnen til at de tok livet av Jesus, fordi i Ham var åpenbaringen om hva som skulle til for at Gud kunne kurere synd. Det er selve grunnen til at de i dag er imot den levende Guds Menighet, fordi Den forkynner botemiddelet for synd, tingene som får folk til å leve annerledes, handle annerledes.

⁹¹ Og når man bringer det rett inn i menigheten som vi lever i i dag, inn i våre pinsegrupper, så har de gått rett tilbake og gjør det samme som de ble frigjort fra å gjøre. Viser at det er noe galt et sted. Et botemiddel mot synd! Det har kommet inn veldig ubemerket, det har sneket seg inn akkurat, vel, akkurat som under forkledning av ekte pinsereigion. Men hvis det ikke frembringer den slags artikkel, hvis det ikke frembringer den slags produkter, så er det noe galt med det et sted.

⁹² Hvordan kan et gresskar frembringe vannmeloner? Det kan ikke gjøre det. Hvordan kan en vinranke frembringe ferskener? Den gjør ikke det. Hvis den produserer ferskener, er det ferskentreliv i en vinranke.

⁹³ Og det er det vi vet i dag. Hvis menigheten, uansett hvor mye den bekjenner å være den levende Guds Menighet, hvis den ikke frembringer Gud ved gammeldags frelse, bringer folket tilbake til en—en ekte frelse fra Gud (og det vises blant dem, at Gud lever blant dem), da er det feil ting, det—det frembringer ikke—det frembringer ikke Livet som Kristus sa Det ville gjøre.

⁹⁴ Kristus døde på Golgata. Hvordan Han gikk opp til korset! Jeg leste en liten bok her for ikke lenge siden, som førte videre til en—en slags forskning, og i denne forskningen fant jeg noe høyst oppsiktsvekkende. Jeg satte meg ned, og jeg la boken ned og løftet opp hendene og priste Gud, reiste meg og gikk rundt litt og satte meg ned og leste det igjen. Jeg tenkte: “Åh, er det slik, at på denne samme høyden der Jesus ble korsfestet, at Adam døde og ble begravet på den samme høyden som Jesus døde på, og ble begravet på den samme høyden der Adam døde; døde han på Golgata og ble begravet på Golgata?” Og jeg tenkte: “Så passende, enten det var rett eller galt.”

⁹⁵ La oss si at det var riktig. Så, den første Adam døde og ble begravd, og fremdeles var han i støvet, fordi han representerte verden og folket, til synd. Men den Andre Adam, som var Himmelen Gud, da Han døde på Golgata, var det ikke nok jord til å holde Ham der, Han sto opp på den tredje dag og er levende for evig. Men syndens problem var løst!

⁹⁶ Gud løste syndens problem der på Golgata, det var der gjelden ble betalt. Da denne Adam, Andre Adam, døde, betalte Han syndens gjeld for menneskeslekten.

Og verden la Ham i en grav og forseglet Ham i den graven.

⁹⁷ Og de ville gjøre det samme i dag. De prøver å gjøre det samme i dag. Jeg vil ikke at dere skal gå glipp av dette. Verden prøver, og vil stadig bli verre, å forsegle Kristus tilbake i graven igjen. De prøver å gjøre Ham til en historisk Gud, En som vandret i de dager og ga disiplene makt til å helbrede de syke og til å kaste ut djevler.

⁹⁸ Men hva gjorde de? Så snart de trodde de hadde blitt kvitt Ham, akkurat som Kain gjorde, da han trodde han hadde blitt kvitt Abel, forseglet de Ham i en grav og la Ham der.

⁹⁹ Og i dag prøver de å holde Kristus i en grav. Men, åh, hva en påskemorgen utrettet! En påskemorgen ødela all teologien deres. Og da en påskemorgen kom for et folk, en Menighet her, nitten hundre år senere, ødela det teologien deres. Han er ikke død, Han er levende for evig! De kan ikke holde Ham i noen grav. Du kan legge Ham i en metodistgrav, eller en baptistgrav, eller en presbyteriansk grav, eller hva enn du vil. Men Han—Han oppsto fra den graven og er i live i dag! Jeg hadde en baptistgrav, og du kan ha hatt en metodistgrav, men en dag sto Jesus opp derfra, fra en historisk Gud, til en levende, nåværende Gud, levende for evig.

¹⁰⁰ Noe skjedde den påskemorgen. Det var et Segl, et godkjent Segl. Da de tok Ham og la Ham i graven, og satte et romersk segl oppå den, men da tiden kom, da tiden var inne! Han ble der en stund, det er sant, Han ble der i de tre dagene og nettene. Men på den fastsatte tiden som Skriften sier, Halleluja, på tidspunktet da Han sa: “Ødelegg dette legemet, og på den tredje dag vil Jeg reise

det opp"! Da er det ingenting som kan stoppe det Skriftstedet, Det er nødt til å skje! Og det seglet ble brutt, og Han sto opp, den samme Jesus, levende igjen for evig!

¹⁰¹ Og i rundt nitten hundre år, eller kanskje jeg skal si fjorten eller femten hundre år, har menighetene forseglet Ham bort. Men Han sa: "Det skal skje i de siste dager, sier Gud." Det er ingenting som kan stoppe det! "Det vil bli Lys i kveldstiden! De gjerninger Jeg gjør, skal dere gjøre også. Det skal bli Lys i kveldstiden!" Jeg bryr meg ikke om hvor mange segl du prøver å sette over det, Gud vil bryte ethvert segl. Han brøt seglet på graven. Han brøt helvetes segl. Han brøt dødens segl. Han brøt gravens segl, og sto opp for evig, og seiret over graven, døden, helvete, gravene og enhver menneskelagd ting som fantes, for å vise at Han var Gud og ikke kan bli forseglet bort fra folket lenger. Gud, for evig! Ingenting kan holde Ham fast; graven kunne ikke bli gravd dyp nok, helvete kunne ikke være varmt nok. Åh, ingenting kunne holde Ham fast! Han brøt ethvert segl med det store Jule-Seglet, eller, ikke Jule-Seglet, men Påske-Seglet som Han var forseglet med. Og Han sa: "Det samme Seglet som Jeg bærer, skal dere bære også, for . . . Og dette Seglet som jeg bærer, det skal gjøre de samme tingene når du er forseglet. For den som tror på Meg, han skal også gjøre de gjerninger Jeg gjør; endog større enn dette skal han gjøre, for Jeg går til Faderen."

¹⁰² Hvordan skal du holde Det nede? Hva skal du, hva kan folk gjøre med Det? Du kan . . . Du blir tvunget til en avgjørelse, til å ta din avgjørelse om hva du skal gjøre med det. Det er helt riktig.

¹⁰³ Nå, vi finner at Han . . . intet segl kunne holde på Ham, Han kom ut. Gud brøt seglet, gravens segl, brøt dødens segl, brøt helvetes segl, brøt gravens segl og gikk triumferende ut. Hva gjorde det? Det store Seglet som var på innsiden av Ham. De kunne ødelegge legemet, men de kunne aldri ødelegge det Seglet. Gud ga Menigheten et Segl, da, som aldri kunne bli ødelagt. Da de ødela Abel, reiste Han opp Set. Da de ødela en profet, sto det frem en annen. De fortsatte å ødelegge. Men Gud ga dem noe, da, som de ikke kan ødelegge. Det er den overnaturlige Ånd; Det er Den Hellige Ånd Selv, og Den er ufeilbarlig og Den er uforgjengelig. Den kan ikke bli ødelagt. Den vil leve videre og videre og videre. Og fordi Han lever, lever vi med Ham, fordi vi er forseglet inn i Herren Jesu Kristi Legeme. På ingen måte, på ingen måte kan Det ødelegges, kan ikke forgå, men har Evig Liv. Amen. Gud rev i stykker alle disse seglene.

¹⁰⁴ Han brøt også et annet segl, som jeg ønsker å snakke om her, funnet over i Andre Mosebok. Men jeg har ikke tid til å gå til Skriftstedene, men Han . . . Fant det over i Andre Mosebok. Da mennesket hadde syndet og atskilt seg fra Guds Nærvær, og han kom for å tilbe Gud, var det et forheng som hang mellom det hellige og det Aller Helligste. På innsiden av det Aller Helligste var Shekinah Glory. De fikk ikke lov til å gå inn Der. De fikk ikke

engang lov til å se på Det. Og en mann som gikk inn der, måtte bli salvet en gang i året, kledd riktig, blod på seg, blod i hånden, blod på et fat, for å stenke Nådestolen. Shekinah Glory var så mektig, at da han mistet staven sin der inne et år, komme ut uten å (finne; forlate) ta med seg staven sin. Og da han gikk tilbake, hadde den allerede kommet til liv og hadde fått knopper, og blomster var over det hele, fordi den lå i Shekinah Glorys Nærvær. Men det var et forheng som hang mellom Der, fordi det var synd over folket.

¹⁰⁵ Men, åh, broder, da det ble stenket den dagen med Jesu Kristi Blod, rev en Guds Ånd i stykker seglet fra toppen til bunnen, og førte mennesket tilbake. Ikke bare holdt ham borte fra Guds Nærvær, men Han førte ham tilbake til Shekinah Glory, inn i Guds Nærvær; for at han, hans døde liv . . .

¹⁰⁶ Jesus sa: "Hvis de gjorde dette med et grønt Tre, hva vil de gjøre med et tørt?" Og hvis de gjorde det mot Ham, som var det grønne Treet med Liv, hva vil skje med det gamle, døde, formelle treet som ikke har noe Liv, ser dere, nå når Guds vrede blir utøst? Hvordan kan et gammelt, dødt tre tåle det, når det grønne Treet, når til og med det grønne Treet gikk til grunne og ble sendt til helvete? Guds vrede ble utøst for ulydighet, for synd, sendte det grønne Treet til helvete, hva vil det gjøre med et tørt tre når det treffer det? "Hvis den rettferdige vanskelig blir frelst, hvordan går det da med synderen og den ugudelige?" Den personen som forkaster Veien, den personen som vet bedre, den personen som har fått det åpenbart, og han fortsatt nekter å vandre på Guds vei, hva vil skje med den personen? Hvordan kommer det til å bli?

Ja, Han brøt seglet som hindret oss fra Shekinah Glory, fordi synden var gjort ende på nå.

¹⁰⁷ Og seglet er et tegn på et fullført arbeid. Og vi vet at et segl, som når du skal forsegle en godsvogn, vel, de legger ned mye arbeid med den og lagrer alt sammen, og så blir den forseglet til sitt bestemmelsessted. Ethvert segl er et fullført verk. Når du skriver et dokument, så blir det forseglet på slutten. Aldri forseglet før det er ferdig.

¹⁰⁸ Nå, blodet fra geiter og kviger og så videre, kunne ikke ta bort synd. Men da dette ble fullført på Golgata, tok det bort synden. Følg med nå.

¹⁰⁹ I Edens hage, for å hindre folk i å komme tilbake til det Treet, satte Gud en Engel der som et segl, med et sverd som vendte alle veier, for å vokte Treet. Og da han gjorde sin tilbedelse, og han kom ned . . . Nå, husk, Hvem var ved det Treet? Hvem var det Treet? Det var Jesus.

¹¹⁰ Dødens tre var moren din, hun brakte deg hit i det naturlige livet. Kristus er Fødselen ved åndelig Liv. Alle som lever ved kvinnen, dør; alle som er født av Mannen, lever. Alle som kommer

ved kvinnen, er naturlige; alle kommer fra Mannen, er Åndelige. Ikke mannen *her*; Mannen Kristus Jesus!

¹¹¹ Og se på Treet, bevoktet; det kan ikke komme tilbake, fordi det ikke er noe offer tilegnet for å ta bort synd. Så derfor, da de kom for å tilbe, var Shekinah Glory bak forhenget, forseglet bort fra dem. Det var forseglet bort fra dem, fra Edens hage.

¹¹² Men da Pinsefestens Dag kom, broder, da Jesus døde der på Golgata og fullførte arbeidet, forseglet Han ikke mennesket ute, Han forseglet mennesket på innsiden med Seg Selv. Og nå er vi forseglet og lukket inne i Nærværet av Shekinah Glory. Ikke bare er vi forseglet inn, men vi er forseglet inn for Evig. Amen! Åh, jeg elsker det, forseglet på innsiden nå! Det er det ekte Påskeseglet: “For ved én Ånd er vi alle forseglet inn i ett Legeme.”

Du sier: “Er Den Hellige Ånd et Segl?”

¹¹³ Efeserne 4,30 sier: “Gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, som dere ble forseglet med inntil forløsningens dag.” Det er det ekte, sanne Påskeseglet. Viser at synd har blitt betalt for, for deg, og Gud har tatt imot deg, og du er forseglet inn i Kristus ved Den Hellige Ånd. Synden er over. Det Evige Segl har blitt fullendt.

¹¹⁴ Nå er vi oppstått i dag. Hvorfor kan vi glede oss så mye over Guds ting? Fordi vi er oppstått. “De som Han kjente på forhånd, kalte Han; de som Han kalte, rettfærdiggjorde Han; de som Han rettfærdiggjorde, har Han herliggjort.” Så vi er nå oppstått. Vi er oppstått fra innsiden og ut, ikke fra utsiden og inn. Åh! La du merke til det? Ikke forseglet på utsiden på *denne* måten, men forseglet innvendig. Åh, du store, om menigheten bare kunne se det! Ser dere, vi er ikke forseglet på utsiden, vi er forseglet på innsiden. På den tiden, da synd var—var en vederstyggelighet innfor Gud, og det var ingen bevilgning til å ta det bort, ble vi forseglet bort fra det. Nå da det ble revet i to, og forseglingen ble brutt ved et syndoffer som ble gjort for oss, er vi nå døpt på innsiden og forseglet på innsiden. Vi er oppstått. Nå er vi oppstått, allerede oppstått. Hvordan vet du det? Bibelen sier det! Amen. Vi er oppstått nå. Vi er nå oppreist med Ham i åndelig oppstandelse. Hva betyr ordet *levendegjort*? *Levendegjort* betyr “oppstandelse”. Det er riktig. Vi er allerede oppstått, akkurat nå, sitter sammen på Himmelske steder i Kristus Jesus og gleder oss over Påskeseglet. Amen. Det er Guds sanne Påskesegl. Hvordan blir vi det? Ved én Ånd døpt inn i Legemet, og Forseglet for Evig. Vi er nå oppstått, åndelig. Hva oppsto vi fra? Fra et liv i synd, vi var en gang syndere og elsket tingene av verden.

¹¹⁵ Nå, det er mange mennesker som sier at de har blitt oppreist, men livet deres viser noe annet. Livet ditt beviser hva du er. “Ved deres frukter skal dere kjenne dem”, sa Jesus. Det er grunnen til at vi aldri kunne akseptere at en mann taler i tunger og si at han har Den Hellige Ånd. Vi tror ikke på det. Det er ikke noe Skrifsted for det. Nei, sir. Menn taler i tunger og går ut

og lever som verden. Og kvinner taler i tunger og klipper av seg håret, bruker sminke. Hmh! Du kan ikke si at det var Den Hellige Ånd. Så visst ikke, absolutt ikke, absolutt ikke. En mann røyker sigarer og går ut her og lever med naboens kone, løper rundt, holder på, si at det er Den Hellige Ånd? Nei, nei. “Ved deres frukter skal dere kjenne dem. Et fordervet tre kan ikke bringe frem gode frukter, heller ikke bringer et godt tre frem fordervede frukter.”

¹¹⁶ Vi er forseglet med Den Hellige Ånd, Guds sanne Påskesegl. Vi er forseglet inn i Kristi Legeme, Evig Forseglet. Ikke et segl for en tidsperiode; men for Evigheten. Og nå er den personen som har mottatt det, oppreist fra de døde, fra et liv i synd. Hva er det? Hans Ånd har blitt oppreist, hans—hans ambisjoner er oppreist, hans liv har blitt oppreist, han er en ny skapning. Og han kommer sammen med medborgere, slik vi gjør denne morgenen, for å be for hverandre, og for å hjelpe hverandre, for å oppmuntre hverandre, og å sitte og samles på Himmelske steder i Kristus Jesus, forseglet med Den Hellige Ånd. “For dere er døde, og deres liv er skjult i Kristus, i Gud, forseglet med Den Hellige Ånd”, sier Skriften. Det er Skriften. Nå ser dere at vi er forseglet med Påskeseglet. Oppstandelsens Påskesegl, som bekreftet at Hans liv og det Han hadde sagt var sant. Nå finner vi ut at det er et fullendt verk, det er et ferdig produkt. Guds oppstandelse er et ferdig produkt. Den Hellige Ånd er Guds Segl på et ferdig produkt.

¹¹⁷ Nå, vi kommer til Kristus. Det første vi gjør, er at vi blir rettferdiggjort ved å tro på Ham. Når vi gjør det, da innser vi at vi har gjort galt, vi ber Gud om å helliggjøre oss, det vil si å rense oss fra vårt liv i synd. Martin Luther, rettferdiggjørelse, hans budskap. Så kom Wesley, med helliggjørelse. Og så når det hele er fullført, og Hans Menighet er fullført, hva er det neste? Et fullendt verk. Et fullendt verk er Seglet, at Menigheten har blitt fullført.

¹¹⁸ Som i pyramiden. Legg merke til på en dollarseddel. Jeg har referert til dette. Jeg vet ikke om jeg noen gang har gjort det her i tabernaklet, eller ikke. Du legger merke til på en dollarseddel, at det kalles “det store seglet”. Nå, hvordan forklarer du at De forente stater kunne innse, at de over i Egypt har det store seglet, og her er De forente staters segl på den andre siden, en ørn? Hvorfor ville de bli tvunget til å gjøre det til et stort segl, det store seglet? Fordi, hvis du legger merke til, rett bak, oppe over pyramiden er det en liten blokk, og den lille blokken er toppsteinen, og den toppsteinen ble aldri satt på pyramiden. Det er en åpen topp, hvis du noen gang har vært der. Ved Guds nåde, har jeg det. Så det er ingen—det er ingen topp på pyramiden. Hva er det? Enok bygde den før syndfloden. Den var et—et minnesmerke, det er grunnen til at den ikke ble ødelagt under syndfloden. Det var ikke noe som ødela den, fordi den er

et minnesmerke.

¹¹⁹ Nå, hvis du legger merke til, langt nede i bunnen er den bred, og så tar den form litt mer i mindretall, og så litt til, og så går det til toppsteinen. Det er den lutherske tidsalderen, rettferdiggjørelse i Menigheten; helliggjørelse; deretter dåpen i Den Hellige Ånd. Men ettersom den former seg mot toppen, fortsetter den fra luthersk tidsalder, til Wesleys tidsalder, inn i pinsetidsalderen. Men etter at den forlater pinsetidsalderen, formes den fremdeles oppover, inntil den må komme til et slikt sted, inntil alle disse steinene er så finslipt, at et barberblad . . .

¹²⁰ De veier tonn på tonn, der oppe. Hvordan de noen gang fikk dem opp, det er fremdeles et mysterium for mennesket. Men de tar dette barberbladet, og kan gå rundt, og det er slipt så fullkomment at du ikke engang kan sette inn et barberblad der mørtel skulle være. Det er så fullkomment steinene er satt sammen. Og nå når denne toppsteinen, og steinene passer inn slik som *dette*, på en måte satt inn, på en måte vinklet slik at toppsteinen vil komme inn i en spiss, og settes rett ned i den. Den vil ikke trenge noen mørtel, den vil passe perfekt.

¹²¹ Nå, det er det Gud gjør med Sin Menighet. Han finsliper folket og danner det på en slik fullkommen måte, at når Toppstenen, Kristus, kommer, vil den passe sammen med bygningen, og så en oppstandelse av det hele, Menigheten er gått opp. Toppstenen!

¹²² Nå sitter vi sammen på Himmelske steder i Kristus Jesus. Nå, vi innser at Jesus, Jesu kropp, ble rykket opp fra oppstandelsen. Vi vet at Bibelen taler om tre himler. Vi vet det, første himmel, andre himmel og tredje himmel. Jeg tror det var Paulus som ble rykket inn i den tredje himmel og så ting som ikke var hensiktsmessig for ham å tale om. Nå, den første himmel blir i Skriften, kalt skyene; med andre ord, der nede, her på det jordiske seglet. Nå når den Atmosfæren oppe fra, over skyene, kommer ned i Menigheten, er det et Himmelsk sted. Deretter blir den andre himmel regnet som solsystemet. Og den tredje himmel går utenfor det.

¹²³ Nå kom vi tilfeldigvis til å tenke på noe, bare følg med på dette et øyeblikk. Nå, Einstein beviste, ved vitenskap, at hvis to objekter kom mot hverandre, som to biler som kommer nedover veien, og hvis de kom raskt nok, (nå måtte de virkelig kjøre fort, omtrent en milliard miles per sekund) men de kunne gå rett gjennom hverandre, uten å forstyrre noe som helst. Farten ville gjøre det, de ville passere rett gjennom hverandre, uten å forstyrre noe.

¹²⁴ Nå, nå, hvis dere legger merke til det, jeg sto her for ikke lenge siden på Mount Palomar, i California, og jeg la merke til det teleskopet der, som kan se hundre og tjue millioner lysår i

rommet. Tenk nå, hundre og tjue millioner lysår i rommet, hvor mange miles det ville være når man regner det ut. Ser dere?

¹²⁵ Men likevel er Himmelen så mange milliarder og milliarder og milliarder av—av lysår utenfor det, at det ikke engang blir tenkt på. Hvordan skulle vi komme Dit? Det er reisen, det vil være som sinnet, er så raskt, det vil være raskere. Hvis du kunne tenke på Himmelen, så raskt ville du være der. Jesus, etter at Han var oppstått, kom rett gjennom veggene, rett gjennom dørene, og sto og spiste kokt fisk og honningkake. Halleluja. Fart! Straks livet har gått ut av denne kroppen, er vi i Guds Nærvær, over der. Vi kjenner bare til fot og tommer og yards og miles og så videre, vi er i dette jordbundne systemet. Men når vi drar herfra, broder, åh, du store, hvilken en stund!

¹²⁶ Talte her om kvelden om Abraham og hans Ætt etter ham, hvordan Gud viste gjennom Abraham. Hvordan Han rettferdiggjorde Abraham, det 12. kapitlet av Første Mosebok. Og på . . . dette videre ned, 16. kapitlet, hvordan Han stadfestet pakten gjennom helliggjørelse. I det 17. kapitlet, lot ham die fra Sitt bryst, trekke inn Den Hellige Ånd. Og så stadfestet Han, eller plasserte ham (slik dere har hørt meg holde talen om *Hør Ham*), tok Abraham ut og forandret navnet hans fra Abram til Abraham, ga ham en del av Sitt Navn, Elohim, h-a-m. Så finner vi ut at, etter det, viste Han Seg for Abraham.

¹²⁷ Nå til hans Ætt, se hvordan Han har gjort det med Ætten på samme måte. Abrahams Ætt kom gjennom rettferdiggjørelse, helliggjørelse, dåpen i Den Hellige Ånd; manifestasjon av Hans Navn, som åpenbarer Hvem Han er (åpenbaringen av Hvem? Jesus Kristus), dåp i Hans Navn, og så videre som det, den åpenbaringen, som delte Hans Navn med Hans Menighet, kalte dem ut. Hva gjorde Han så? I den samme Menigheten som Han kalte Sitt Navn, Jesu Navn, hva gjorde Han? Han viste Seg i den samme form som Han gjorde for Abraham, og var i stand til å skjelve ånden bak Seg. Ser dere? Dukket opp i det samme Navnet, i den samme tingen, i den samme formen! Vi er like ved veis ende.

¹²⁸ Legg nå merke til hva som skjedde. Da Han gjorde det, det var det siste tegnet som Han ga Menigheten før forandringen kom til Menigheten, til Abraham og Sarah. Nå, da Engelen fortalte mysteriet, kvinnen (Menigheten, som hun representerte), kunne hun nesten ikke tro det, hun bare lo inni seg. Ser dere, hun var hundre år gammel, det var ikke med henne og Abraham som mann og kone. Dere forstår hva jeg mener, familieforhold, sannsynligvis tjue år tidligere; vel, de var døde på den måten. Sarah; Abraham så godt som død, Saras morsliv så godt som dødt. Men hva skjedde? Hva skjedde? Hun sa: "Hvordan kunne jeg, som er så gammel som jeg er, og min herre, vi har ikke . . . sluttet på den måten, vi har ikke hatt det på den måten i mange,

mange år. Det er umulig for ham. Det er umulig for meg. Hvordan kan jeg gjøre det?” Og hun lo for seg selv.

¹²⁹ Og Engelen sa: “Hvorfor lo hun? Hvorfor tenkte hun i sitt hjerte? Hvorfor sa hun dette?” Se nå, det var det siste tegnet før noe skjedde med Sarah og Abraham.

¹³⁰ Nå, jeg talte her en gang, og fortalte dere at Gud forvandlet dem tilbake til en ung mann og kvinne. For å bevise det, hun dro ned, de tok en liten tur og dro ned til—til Gerar, og Abimelek, filisterkongen, ble forelsket i Sarah og ønsket å gifte seg med henne. Fordi, hun var en ung kvinne igjen, vakker. Og legg merke til, Han måtte gjøre noe, Han måtte forandre henne. Han forvandlet henne ikke bare tilbake til en ung mann og kvinne, ham og henne, Han gjorde ikke det; fordi, hvis de hadde gjort det, ville det samme ha eksistert. Ser dere, de hadde kommet til . . . for han giftet seg med henne da hun var rundt seksten, og han var bare en ung mann, og de levde hele sitt liv uten barn. Hvis Han bare forvandlet dem tilbake, vel, ville de bare gjort det samme igjen. Men Han måtte gjøre noe annerledes, Han måtte forandre dem, slik at de kunne få denne løftessønnen, løftessønnen som de skulle få. Men Han måtte forandre hele systemet deres, og gjøre dem unge igjen og forandre dem, for å motta sønnen.

¹³¹ Det samme kommer Han til å gjøre neste gang! Etter det, og husk, etter at det tegnet ble fullstendig manifestert for Abraham og hans gruppe, så var forvandlingen det neste som skjedde. Ser dere? Nå har vi sett alt gjennom rettferdiggjørelse, helliggjørelse, dåpen i Den Hellige Ånd, innsettelse av sønnen, og Hans tegn og under, å være i Hans Nærvær for å skjelne hjertets tanker, og så videre, som Han sa: “Som det var i Sodomas dager, slik skal det være i Menneskesønnens komme.” Vi ser at det skjer akkurat nå! Hva var det neste? Forvandlingen av kroppen. Nå, viser at dette vi venter på, en etterlengtet Sønn. Glory! Er det riktig? Vi kan ikke møte Ham i disse kroppene. Hvis vi er forandret tilbake til unge menn og kvinner, kan vi likevel ikke møte Ham, fordi vi må møte Ham i luften. Det må skje noe mer enn å forandre oss tilbake til unge menn og kvinner, vi må bli forvandlet og rykket opp i luften for å møte Ham. Og det neste som kommer, er Bortrykkelsen av Menigheten, og forvandlingen av kroppene til de sovende hellige, for å møte Herren Jesus i luften.

¹³² Åh, påskens minnesmerke, de som er forseglet av Den Hellige Ånd! Ved Edens port ble mennesket forseglet bort fra Gud, på Pinsedagen ble det Evig forseglet inn i Gud. Han går ikke inn eller ut noe mer, han er Der for evig! Se her! Én Ånd: “Er vi døpt inn i ett Legeme, ved Den Hellige Ånd.” Er det riktig? Så hvor lenge er vi forseglet? Til din forløsningsdag! Han går ikke lenger ut etter verdens ting. “For dere er døde, og deres liv er skjult i Gud, ved Kristus, forseglet med Den Hellige Ånd.” Åh, hvilket vakkert Skriftsted, forseglet inn i Kristus ved Den Hellige Ånd!

133 Så da Jesus sto opp fra de døde, ble menneskene igjen tvunget til å ta sin avgjørelse: “Oppsto Han, eller oppsto Han ikke?” Og hva gjorde de? De gjorde det samme som de gjorde i den falske rettssaken, politikk og kirke sammen; for det politiske og det religiøse kom sammen, akkurat som de gjorde da.

134 Akkurat det samme som de kommer til å gjøre i fremtiden, og gjør det akkurat nå, politikk og religion! Akab var en ganske bra kar, men Jesabel, han var gift med henne. Jeg sier ikke at president Kennedy ikke er en god mann, men han er gift med dette Jesabel-systemet. Det var ikke Akab som gjorde det, det var Jesabel bak tronen som kontrollerte det. Det er Jesabel-systemet som kommer til å gjøre skaden her. Han må gjøre det, fordi han er gift med henne. Han må ta imot det, han må gjøre det, han er gift med henne. Åh, du! Folkens, kan dere ikke se hva Skriften gjør? Kan dere ikke se hvor vi står her i de siste dager?

135 Nå, legg merke til menneskene etter oppstandelsen. Dere ser den falske rettssaken, overlot det til kirken, vel vitende om hva kirken ville gjøre. Og hva skjedde da disse soldatene ble redde og flyktet bort? Kirken leide disse soldatene, og ga dem penger, for å gå og si at “Disiplene Hans kom om natten og tok Ham bort”.

136 Da ønsker jeg å spørre deg. Hvis disiplene kom om natten og tok Ham bort, hvorfor tok de ikke kappen som var på Ham? Hvis de var tyver og stjal, hvorfor tok de ikke kappen også? Men linkledet lå rett der, med kledet over ansiktet Hans, linkledet lå der det hadde vært over kroppen Hans. Han bare beveget seg rett gjennom alt sammen, og gikk opp til oppstandelsen. Ikke en ting ble forstyrret; akkurat slik Han ble lagt, Han lå på samme måte, men Han hadde gått ut av linkledet. Amen.

137 Ser dere, men en falsk rettssak igjen, en—en—en falsk anklage. For hvorfor? De ble tvunget, de ble tvunget til å ta en avgjørelse. Mennesket måtte ta en avgjørelse. Menigheten måtte si: “Han er oppstått fra de døde”, eller, “Han er ikke oppstått fra de døde”. Amen.

138 Åh, la oss få i gang hørselen vår nå, sett inn ditt åndelige høreapparat. Legg merke til, det har kommet til den samme tingen. Menn prøver å følge etter, slik som møtene våre, og sier . . . Jeg har til og med hørt menigheter, Kristi Menighet, såkalt, si: “Jeg vil gi tusen dollar til hvem som helst som kan vise ett bevis på en oppstand- . . . eller en person som har blitt helbredet.” Jeg har tatt med leger til dem, og de ville ikke engang tro det. Hvorfor? De blir tvunget til å ta en avgjørelse. De har forseglet seg selv på utsiden, med Kain, med de religiøse kultene. Den sanne lille Guds Menighet er i mindretall, men har alltid beveget seg på den måten, men hun vil . . . Hvordan led Hun de femten hundre årene i den mørke tidsalderen?

139 De sier: “Den romerske kirken!” Ja visst, Den romerske kirken var først pinsemenigheten, Den katolske kirke var det.

Den begynte på Pinsedagen, men så ønsket den å organisere seg.

¹⁴⁰ Og hvis denne pinsemenigheten ville bestå i to tusen år til, ville de være verre enn katolikkene er nå. De kommer så langt bort fra alt! Jeg ble spurt her om dagen: “Kommer du til å forkynne, hvis du kommer til dette stedet, om kvinner som bruker sminke, at de ikke skulle ha på seg shorts, ikke skulle ha på seg disse tingene?”

Jeg sa: “Ikke spør meg da. Nei, sir. Ikke be meg om å komme.”

“Kommer du til å forkynne det?” De sa til og med: “Hva angår det deg?”

Jeg sa: “Det er Herrens sak, og jeg arbeider for Ham.” Det er helt riktig. Helt riktig! Så jeg sa bare . . .

“Hvorfor gjør du det? Har du ikke andre ting å si?”

Jeg sa: “Jo, men la dem gjøre det, og så vil vi snakke om andre ting, ser du. Ser du? Ser du, la—la—la oss få lagt grunnlaget.”

¹⁴¹ Det er det som er problemet. Dere prøver å bykse opp på toppen av stigen, når dere burde være på bunnen ennå. Ser dere? Kom i gang, *her* nede, rydd opp og kom i gang riktig, og så kan vi bygge videre på det. Ellers kan du ikke bygge, fordi ethvert fundament som ikke er bygd på Kristi prinsipper, vil falle. Og Bibelen, Den sier: “Det er en vederstyggelighet for en kvinne å gå mannsklær.” Det har ikke forandret seg det minste, siden Gud ikke har forandret Seg. Han er Evig, og Hans tanker i går, er de samme som de er i dag og vil være for evig. Hans Ånd er den samme i går, i dag og for evig. Hans gjerninger er de samme i går, i dag og for evig. Hans gjenløsning er den samme i går, i dag og for evig. Og Han er den samme i går, i dag og for evig. Det er ingen måte å komme utenom det på. Man kan ikke uttale seg før man har prøvd. Vi vet det. Er det riktig? Gud sa det var det.

¹⁴² Mennesket ble tvunget til å ta en avgjørelse. Hva ble de tvunget til først, på Kristi tid? Hva ble de tvunget til å gjøre? De ble først tvunget til å ta imot Ham. Han viste dem Sitt tegn, Sitt Segl, Han var Messias! Hvordan viste Han det? Ved å gjøre akkurat det Bibelen sa Han ville gjøre. Han var en Profet, og Han skjelnat tankene i deres sinn. Og de sa: “Han er en djevel, Beelsebul.” De ble tvunget til å ta en avgjørelse. De kunne ikke utsette det lenger.

¹⁴³ Og det kan heller ikke pinsemenigheten, eller baptistene, eller presbyterianerne! Den Hellige Ånd har . . . Kristus har oppstått, og Han er i Menigheten. Og de sier: “Denne mannen doper i Jesu Navn. Han tror ikke at du trenger å tale i tunger for å ha Den Hellige Ånd, og ting som det, at det ikke er det første beviset. Han tror at kvinner, alle våre kvinner bør har håret sitt på den måten. Jeg tror ikke det har noe med saken å gjøre.” Så hvorfor stadfester Gud at Dette er Sannheten? Finn ut hvor det er.

De forkastet Hans Messiasskap, da Han viste dem at Han var Messias. De ble tvunget til å si noe.

¹⁴⁴ Og det samme gjør de i dag, avviser Det og vil ikke sponse Det, og toer sine hender fra Det. Avgjørelsen blir tvunget på dem. Det finnes ingen mellomvei! Vi er ved endetiden. Menneskene blir tvunget til å ta imot Det eller forkaste Det. Du er nødt til å ta imot Det eller avvise Det. Det er tvunget på Amerika. Det er tvunget på Branham Tabernacle. Det er tvunget på pinsevevnerne, på metodistene. Det er tvunget på overalt. Du må ta imot Det eller gå bort fra Det. Gud har stadfestet Sitt Ord, vist Sine tegn, støttet Sin tjeneste, vist nøyaktig hva Han er, ved å bevise at Han er Gud. Jesus sa: "Hvis Jeg ikke gjør Min Fars gjerninger, så tro Meg ikke." Det er riktig. "Men hvis Jeg gjør Faderens gjerninger, så tro gjerningene." Slik er det. Ser du, de kan ikke, de—de—de kan ikke finne noe i Det, fordi Det er sant. Så hvorfor tar de ikke imot Det? Det er på grunn av kirkesamfunn. De kan ikke ta imot Det, så de blir tvunget til å ta et oppgjør nå.

¹⁴⁵ Og i Ohio for bare noen få dager siden, de samme menighetene som sponset meg for ett år siden; fordi jeg angrep det, og viste at det var feil, var det ikke én av dem, bortsett fra én menighet, broder Sullivan, som ville samarbeide. Jeg sa: "Jeg har fremdeles den samme hånden, jeg har fremdeles de samme føttene, jeg har fremdeles det samme Budskapet, jeg er fremdeles broder Branham. Hva er i veien med meg?" Det er ikke meg. Den Hellige Ånd taler fremdeles, Den Hellige Ånd gjør fremdeles de samme gjerningene, Han viser det fremdeles. Men du blir tvunget! Det er riktig, de blir tvunget. Og den mektige Hellige Ånd faller midt iblant dem, og taler Ordene og sier de tingene som Han sa da. Og likevel . . .

¹⁴⁶ Se her i California her om dagen. Jeg tror jeg kan finne det her; her er det. Jeg var på Cliftons Kafeteria, frokosten. Og der en baptistbroder . . . etter at jeg var ferdig med å refse menighetene, og fortalt dem hvordan de gjorde det onde, og tingene de gjorde og forkastet Gud. Denne baptistbroderen kom opp hit for å legge armene rundt meg, for å be. Og, da han gjorde det, begynte han å tale som i tunger. Da han . . . Nå, han var en baptist, visste ingenting om det. Da han var ferdig, sa han . . .

¹⁴⁷ Og en kvinne som sto bak der, fra Louisiana, en franskmann, sa: "Det var ikke et ukjent tungemål, det var fransk." Og her satt en annen kvinne fra Sveits, Lausanne, som snakker fransk, jeg har vært der, hun sa at hun tydet det riktig. Her kom en ung mann gående ned gjennom der, jeg hadde aldri sett ham før, ingen hadde noen gang sett ham før, han var den franske tolken for FN, sa: "Det er helt riktig, på en prikk", sa.

¹⁴⁸ Og denne mannen sier, og dere kjenner denne mannen, jeg skal si navnet hans om et øyeblikk. Han het Henry. Jeg vil finne

etternavnet hans om et øyeblikk, jeg tror det er skrevet her. Jeg vet ikke. Det står Forretningsmennes Voice, hvis det ikke er her. Men han . . . Åh, ja: “Av Danny Henry.” Nå, det er . . . Jeg kan ikke komme på den filmstjernen. [En broder sier: “Marilyn Monroe?”—Red.] Nei, det er ikke Marilyn. Meda, hva . . .? Jane Russell, søskenbarnet til Jane Russell. Og han kom bort og la armene rundt meg, for å rose meg, og her er ordene han sa. Han sa: “Den prekenen kunne bli satt inn i Åpenbaringsboken.” Sa: “Det er riktig.” Han sa: “Jeg ønsker å be for deg, broder Branham.” Han la armene rundt meg, begynte å snakke på fransk, og visste ingenting om det.

¹⁴⁹ Og her var tydningen, han fikk skrevet det ned etter som dokumentet kom, i form, og så videre. Det sto: “Jeg, Victor D-e D-o-w-x”, fransk navn, “er en franskmann”, og så videre, “og var der da—da Danny” *hva-det-nå-var*, “Danny Henry, ga dette som budskap over broder Branham, den ellefte februar, 1961.” Han bor på 809 North Kings Road, Los Angeles 64. Lytt til—lytt til lesningen:

Fordi du har valgt den smale vei . . .

Nå, ser dere, jeg forstår det helt greit. Det er deler av det jeg ikke gjør det.

Fordi du har valgt den smale vei, den vanskeligere vei, du har gått etter ditt eget valg . . .

¹⁵⁰ Jeg kan forstå det helt greit, ser dere. Ser dere, du velger det selv. Moses tok sitt eget valg, han trengte ikke å gjøre det. Heller ikke jeg måtte velge denne veien. Jeg kunne hatt store bygninger der ute som noen av dem har. Jeg kunne vært overalt på TV. Men hvem ville sponse meg for—for å rive ned selve fundamentet? Men én ting, jeg trenger ikke å bøye meg ned for noen andre enn Herren Jesus Kristus. Det er riktig. Ja. Jeg forkynner det Bibelen sier. Jeg trenger ikke å gå på kompromiss med organisasjonene deres, for jeg tilhører dem ikke. Jeg tok valget. Akkurat som Han sa der oppe: “Som Jeg var med Moses, slik vil Jeg være med deg.” Og Han ga Moses to tegn som stadfestelse, for å bevise. Og Moses tok sitt eget valg. Ser dere, Moses tok sitt eget valg. Så det er lett å forstå det, ser dere: “Du har valgt en . . .”

Fordi du har valgt den smale vei, den vanskeligere vei, du har gått etter ditt eget valg . . .

Nå her, nå denne mannen, se nå hvordan det er skrevet, du kan se at det er skrevet med—med utenlandske ord.

. . . du har valgt den korrekte og presise avgjørelsen, og det er MIN VEI.

Priset være Gud! “Det er MIN VEI”, sa Han.

På grunn av denne betydningsfulle avgjørelsen, venter det deg en stor del av Himmelen.

Han hadde aldri hørt om visjonen, ser dere, om dette, dere husker visjonen.

. . . en stor del av Himmelen venter på deg. Hvilken herlig avgjørelse du har tatt! (Ser du?)

Dette, i seg selv . . .

Nå her er, videre fra her, forstår jeg ikke.

Dette, i seg selv, er det (Store parenteser rundt det.) som vil gi, og få til å skje, den enorme seieren i den Guddommelige Kjærligheten.

¹⁵¹ Jeg vet ikke hva det betyr, “dette vil få det til å skje.” Kanskje i det lille teltet en av disse dager, der ute, vil Han gjøre det kjent.

¹⁵² Hvorfor? Ikke fordi vi måtte gjøre det. Ikke fordi at—at det—det—det bare er en enkel vei. Du kan være populær, du ville fått alle til å klappe deg på skulderen, penger strømme inn fra overalt, til radio eller fjernsyn og så videre. De sa de ville ta det og sende det på TV. Jeg tror ikke på å ta Guds ting og sende dem ut på slike vulgære ting av verden. Jeg tror ikke på alt dette oppstyret og lage noe som ikke er der. Jeg tror på å bare la det være, vente. Gud, Han er Gud, la Ham gjøre det Han vil med det. Vi er tjenere, bare tjen Herren, bare gjør som Gud sa. Men midt i alt sammen, blir menneskene tvunget til å ta en avgjørelse.

¹⁵³ De ble tvunget til å ta en avgjørelse da Kristus var her på jorden, fordi Han beviste for dem at Han var Messias. Er det riktig? Og de ble tvunget, og hva kalte de Ham? “Beelsebul, en spåmann.” Så Hans . . . ved Sitt tegn, Segl, i påsken, beviste Gud det, at Han reiste Ham opp fra de døde. Etter alle disse andre tingene, reiste Han Ham opp fra de døde!

¹⁵⁴ Nå er Menigheten som hevder å ha Den Hellige Ånd, Guds bevis på det, at du har gått over fra døden til Livet, for de gamle ting er borte, og ting er blitt nye for dere. Det er Guds bevis på oppstandelsen. Du er ikke som du pleide å være, du er forandret! Der du pleide å tvile på Guds Ord; for hvert Ord Guds Ord taler, sier du: “Amen!” Ser du, det er noe som har skjedd med deg. Det er bare den første formen for oppstandelsen, Ånden på innsiden.

¹⁵⁵ Nå, pinsen. Etter Pinsedagen, da disse menneskene mottok Den Hellige Ånd, ble menneskene igjen tvunget til å ta en avgjørelse: “Er det av Gud eller er Det ikke av Gud?” Og hva sa de? “De er kjettere. Det er sprøtt. De er i villfarelse.” Til og med Agrippa sa til Paulus: “Du er gal.” *Gal* betyr “sprø”.

¹⁵⁶ Og hva sa Paulus? “Etter den Veien som de kaller vranglære, det er slik jeg tilber Gud.” Han hadde Påskeseglet! Han hadde vært der da noe skjedde. Jeg er glad for å forene mine hender med ham denne morgenen, i hjertet, og si: “Paulus!” Hvorfor? Vi måtte forkynne det samme Ordet. Paulus befalte dem å bli døpt på nytt, i Jesu Navn, etter at de hadde blitt døpt på annet vis. Han sa: “Hvis en engel fra Himmelen sa noe annet, la ham

være forbannet.” Han forkynte Guddommelig helbredelse. Han forkynte oppstandelsens kraft. Han forkynte Jesus Kristus, den samme i går, i dag og for evig. Visjoner, og Åndens kraft og manifestasjoner fulgte ham.

¹⁵⁷ Du må ha det samme Budskapet, den samme tingen. Ikke en teologi, ikke noen kirkelige handlinger; men Guds Kraft, pinsen og det samme Seglet. Den Hellige Ånds Segl, Guds sanne Påskesegl er et menneskes legitimasjonspapirer. Riktig! Det er din førstefødselsrett. Det er en legitimasjon på at du har gått fra døden til Livet, og Gud virker gjennom deg på samme måte Han gjorde med Herren Jesus, fordi det er ditt legitimasjonspapir. “Disse tegn skal følge dem som tror. Gå ut i all verden”, etter påske, etter Pinsedagen, etter at Påskens Segl var gitt, fra oppstandelsen. Hva var det? Livet som var i Kristus, som ble reist opp, har kommet og levedegjort Hans Menighet, og lever i Menigheten for å gjøre de samme tegnene.

¹⁵⁸ Jeg håper ikke det går over hodet på dere. Jeg håper ikke jeg oppholder dere så lenge, at dere—dere ikke—ikke vil få gleden av det jeg mener, ser dere. Jeg vet det er vanskelig, dere som står. Vær så snill, bare—bare noen få minutter, prøv om dere kan. Ser du, jeg vil at du skal få tak i dette, venn. Jeg vil at du skal se hva som er i mitt hjerte, hva som har vært her i trettien år, siden jeg la den lille hjørnesteinen der på hjørnet. Ser du, det er en Sannhet, jeg har prøvd å stå for Den. Det har kommet alle mulige slags ting ut fra Det, det er sant, men det har alltid vært på den måten.

¹⁵⁹ Jeg leste om Martin Luther, sto: “Det var vanskelig å tro at han kunne protestere mot Den katolske kirken og komme unna med det. Det var en stor ting. Men det største var, hvordan han klarte å holde hodet over all fanatismen som fulgte hans vekkelse, og kunne forbli tro mot Bibelen.” Si hva Gud sier, og si ikke noe annet. Bare hold deg rett med Det, vandre i den rette, presise avgjørelsen fra Gud. I stedet . . . Hvis Gud bestemmer at det skal være på *denne* måten, la oss holde oss rett til Det. Det er Hans avgjørelse. Amen. Ja, sir. Ja, sir.

¹⁶⁰ Pinsens Segl er den troendes legitimasjonspapir, på at han har gått over fra døden til Livet, fordi han har mottatt Pinsevelsignelsen, Guds Påskesegl til Sin Sønn. Han forseglet Sin første Sønn med Den Hellige Ånd. Er det riktig? Riktig. Og Han forseglet alle Sine andre sønner med Den Hellige Ånd.

¹⁶¹ Nå, vi finner ut her, at ved å forsegle dette, nå på denne tiden, idet endetiden nærmer seg, her er et sted jeg burde komme inn på, om sønnene, Kains sønner der ute nå, har blitt tvunget til et punkt der de er nødt til å ta en avgjørelse. Ser dere, det er vanskelig for dem å gjøre det, fordi, hvis de gjør det, må de gi slipp på sine denominelle rettigheter. Ser dere? Det samme gjorde fariseerne. Dere vet, fariseerne tok en avgjørelse om Jesus, da Han beviste at Han var Messias. Og når Den Hellige Ånd har

bevist denne Veien, som kalles vranglære, som har bevist at Den er Den Hellige Ånd, må menneskene ta en avgjørelse. De kan ikke stå stille.

¹⁶² Her om kvelden, var jeg ute og ba for en syk dame ute på sykehuset. Og da jeg gikk ned, hørte jeg noen rope: "Billy!" Og jeg så meg rundt. Det var en av våre brødre her, han går her, Roy Slaughter. Han sto nede i gangen, et stykke fra meg, og han sa: "Min brors kone er syk. Vil du gå inn og be for henne, Billy?"

Og jeg sa: "Ja visst."

¹⁶³ Gikk inn der. Og det var en annen eldre dame, rundt seksti år gammel, som lå der, så ut som sønnen hennes satt ved siden av. Etter at jeg hadde snakket med dem en liten stund, sa jeg: "Kan vi . . . Vi skal be en bønn."

Hun sa: "Trekk for forhenget!"

Og jeg sa: "Ja vel." Jeg sa: "Er du en troende?"

Hun sa: "Jeg er metodist."

Jeg sa: "Det var ikke det jeg spurte deg om." Jeg sa: "Er du en troende?"

Hun sa: "Jeg er metodist. Vi er metodister. Bare trekk for forhenget!"

¹⁶⁴ Jeg gjorde ikke det. Jeg ba, likevel, og ba for henne, jeg ba om at Gud ville frelse henne. Men slik er det, ser du, du er ikke en kristen, du er en metodist. Ser du, du er—du er ikke en troende, du er en metodist. Ditt eget vitnesbyrd vitner om det. Bevare meg vel, du godeste, hvor langt kan du falle fra Bibelen?

Troende! "Og disse tegn skal følge dem som tror!"

¹⁶⁵ Er du en kristen? "Jeg er metodist." Det viser at du ikke er en kristen. Er du en kristen? "Jeg er en Kristi Menighet." Det viser at du ikke er en kristen.

¹⁶⁶ Du er en kristen fordi du er en troende. Og hvis du er en troende, sa Jesus i Markus, 16. kapittel: "Disse tegn skal følge dem som har mottatt Påskeseglet, til verdens ende." Det er riktig, du er en troende.

¹⁶⁷ Og folket blir tvunget, de blir tvunget nå. Det er i funksjon, og de blir tvunget til enten å ta imot Det eller fordømme Det. Og hva gjør de? Fordømmer Det.

¹⁶⁸ Men han kunne ikke gjøre det der tilbake i pinsetidsalderen, fordi pinsen går rett tilbake og organiserer seg, kommer og organiserer seg inn i den samme tingen som de nettopp trakk seg ut av. Pinsen kom ut. Pinsen er ikke en organisasjon, pinsen er en opplevelse som kommer til en troende. Men de lagde en organisasjon ut av det, og har gjort det samme som de kjempet så hardt for å komme ut av.

¹⁶⁹ Det samme som nasjonen og politikken gjorde, kom over hit fra religionsfriheten, fra den gamle,prostituerte, katolske

doktrinen; og kom rett tilbake og, ved en politisk blindhet, valgte de en av sine viktigste menn, en millionær, gjort til en millionær ved whisky og skitt og slikt av verden, hvordan han ble millionær og satte ham på tronen i Det hvite hus, med katolisismens system bak seg. Og han har ikke vært der i seks måneder ennå, og beviser at det er riktig.

¹⁷⁰ Og pinsemenigheten kom ut av organisasjonen og kalte dem, “kalde og formelle; og deres kvinner, slik de gjorde; og mennene, slik de gjorde.” Og pinsevennene organiserte seg og aksepterte ånden og gikk rett tilbake til det igjen. Hvorfor? Slik at den ekte Guds Menighet kunne bli vist i Sin kraft og i Sin herlighet. Du blir tvunget til å tro Det. Du blir tvunget til å ta imot Det eller fornekte Det. Ære være Gud! Det er foran deg, og du kan ikke fornekte Det. Du må si “ja” eller “nei”. Det er ingen måte å komme ut av det på. Ja, sir. Ja, de blir tvunget. Det er ingen mellomting. Hele verden må ta imot Det eller fornekte Det. Og det er slik det står i dag.

¹⁷¹ Nå, si ser at etter påsken, Jesus sa til dem i Markus 16: “Gå ut i all verden og forkynn Evangeliet, disse tegn ville følge.” Og mennesket . . . Gud tvang så saken på disse menneskene. De måtte se at disse menneskene hadde Noe! Og det varte i tre hundre og seks år etter Kristi død. Hva kom så inn i Menigheten? De var katolikker, det er helt riktig, pinsekatolikker. Ordet *katolsk* betyr “universell”. Hele Menigheten er verdensomspennende. Og de var pinsevenner.

Hva gjorde de så? De begynte å få inn forretningsmenn, omvendte de andre, førte dem inn. Og de hadde de store samfunns-idèene.

¹⁷² Og for det første, vet dere, i Bibelen, fant vi ut i undervisningen vår da vi underviste *Menighetstidene*, at Jesus fortalte ham før det skjedde, omtrent to hundre år, at det ville være en doktrine, eller først ville det være nikolaittenes gjerninger, og så til slutt bli en doktrine. Og så da det skjedde, sa Han: “Jeg hater det!” Og hva gjorde pinsevennene? Overklassen blant pinsevennene, den formelle klassen, organiserte seg og dannet Den katolske kirke til den første moderorganisasjonen.

¹⁷³ Det lille mindretallet ble tvunget bort til siden. Og slik har det vært siden. De utviklet seg videre i femten hundre år, og det lille mindretallet overlevde det. Amen!

¹⁷⁴ Noen sa her om dagen, sa: “Tenk på Den katolske kirke, hvor mange store kamper hun har overlevd.” Store kamper? Ja visst, med—med loven på sin side, med nasjonen på sin side, med politikken på sin side!

¹⁷⁵ Tenk på den lille pinsegruppen som ikke hadde noe annet enn Den Hellige Ånd, men Hun overlevde det. Og rett her denne morgenen, er et levende bevis på at Hun fremdeles lever,

og at Hun vil leve for evig. Ikke organisasjonen; de troende pinsevennene, de ekte! Det er riktig.

¹⁷⁶ Nå, etter påsken, skjedde dette, tvunget til å ta en avgjørelse. Menneskene må ta en avgjørelse, de må ta den nå. (Jeg hopper over mange av disse kommentarene.) Ingen mellomting!

¹⁷⁷ Og satans sønner vil bli forseglet i disse siste dager. Det er en tid nå, som Bibelen talte om, at alle som ikke hadde Guds Segl, tok dyrets merke. Og vi vet at dyrets merke er vantro. Den første gangen . . . “Vel, hvor sa du at dyrets merke begynte?” I Edens hage. Dyrets Merke og Guds Segl fant sted i Edens hage. Helt riktig. Det fant sted under påsken, for Abels død brakte fram Set. Det er riktig. Legg merke til dette.

¹⁷⁸ Kain var satans sønn. Han var sønn av dyret som forførte Eva. Du kan kalle det hva du vil. Han var satans sønn. Og hva gjorde han? Gud satte et merke på ham og sendte ham ut fra Guds Nærvær. Er det riktig? Og han tok seg en kone, ikke fra Guds arv; men tok seg en kone fra landet Nod, et annet land.

¹⁷⁹ Og hva gjorde organisasjonen? Den forlot den sanne pinsevern-troen da den organiserte seg, og tok seg en kone fra organisasjonen. Det er helt riktig. Nå, hva har hun gjort: Se hva—se hva pinsekona begynte å gjøre, og hva hun sier og hva hun gjør, se på handlingene hennes. Og står der og prøver å kutte ned nå. Selve Tingen som hun sto for i begynnelsen, hun prøver å kutte Det ned, kvele Det, for Det er imot hennes læresetninger. Slik det var der. Men hun blir igjen tvunget til å ta en avgjørelse. Hun må gjøre det. Hun må gjøre det.

¹⁸⁰ Gud, hjelp meg og mine brødre som vil stå med meg. Hjelp, Gud, hjelp oss til å stå der med tapperhet. Uansett om det er martyrblood, stå der! “Jeg må kjempe, hvis jeg skal regjere, øk mitt mot, Herre.”

¹⁸¹ Når jeg ser Hans Hellige Ånd bevege Seg iblant folket og gjøre de samme tingene, så vet jeg at Han er den samme oppstandne Jesus Kristus! Amen. Det avgjør saken, for min del. Ser dere? Amen. Over i Romerne 4,25, på slutten, snakker om Abraham. “Han ble gitt for våre overtredelser og ble oppreist igjen til vår rettfærdiggjørelse.”

¹⁸² Efeserne 4,30, Den Hellige Ånd er Guds Påskesegl som forsegler oss for Evigheten. Amen. Forsegler oss for Evigheten, Guds Hellige Ånd! Åh, er—er du glad? Er du glad for påsken? Er du glad for denne opplevelsen? Forseglet, lukket inne med Gud på et hemmelig sted, lukket inne hos Gud ved Hans Guddommelige nåde, forseglet inntil vår forløsningsdag. Det er det ekte, sanne Påskeseglet.

¹⁸³ Hvor mye er klokken? Klokken tolv, fem minutter på tolv. Tror dere? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Tror dere? La oss bare bøye våre hoder et øyeblikk.

184 Vår Himmelske Far, uansett hva jeg ville si, og likevel skulle menneskene tro dette Ordet, fordi Det er skrevet her. Jeg ber om at mennesker overalt vil ta imot Deg nå som sitt Påskesegl, Førstegrøden av oppstandelsen, i vissheten om at de har gått over fra døden til Livet; der døden en gang regjerte, tar Livet nå dets plass. Jeg ber om at Du må vise denne forsamlingen denne morgenen, at Du fremdeles er Jesus, at Du fremdeles er Den som gjør miraklene og utfører dette. Og visste, og jeg sa nettopp, slik det ble stadfestet for fader Abraham, at den Engelen sto med ryggen Sin til forsamlingen, eller til Sarah, og fortalte hva hun sa og tenkte. Å Gud, vi har sett det gang på gang! Vi har sett stadfestelsen, innsettelsen av Sønnen, utdelingen av Navnet. Vi har sett alle disse tingene skje, Herre, og vi vet at vi er i endetiden. Dette er en påske. Mange står, de får kramper beina.

185 Og nå, Far, alt jeg kunne si, ville ikke bety det minste, etter at Du har talt, med mindre det er i samsvar med det Du taler. Og hvis jeg har talt Ditt Ord, så, Far, tror jeg at Du er Gud som vil stadfeste det Ordet. Jeg ber om at Du vil gi det. La Din Ånd, Herre, komme inn i folkets midte, og la dette bli stadfestet for folket.

186 Mens vi har våre hoder bøyd, overalt, det er kanskje sykdom her inne. Det er ingen tvil i det hele tatt, om at det er sykdom her inne, blant folket. Jeg ønsker å vite, hvor mange her inne som er utenbys fra, som er syke? Løft din hånd; utenfra byen. Vel, de er bare overalt.

187 Ja vel. Du kan løfte hodet ditt. Jeg vil be om det, slik at dere kan se. Alle som er utenbys fra, som jeg ikke kjenner, som er utenbys fra, og jeg ikke kjenner deg, løft din hånd, si: "Jeg er syk." Løft hendene deres overalt nå, så jeg bare kan få en viss oversikt. Gjennom her, her, rett i dette hjørnet, og helt bak der. Ja vel. Nå, her er en utfordring: Er dette sannheten som jeg har forkynt? Hvis det er det, er Gud forpliktet til å utføre det.

188 Hvis Han ikke holder dette, er det ingen oppstandelse. Hvis Han holder det, er det garantien for oppstandelsen. Det viser at Påskeseglet, at Han ikke er død, men Han lever. Så å fordømme det, ville være blasfemi mot Den Hellige Ånd, og det er utiligelig. Nå, hvis Den Hellige Ånd vil komme inn i dette møtet . . .

189 Jeg var . . . tenkte vi kanskje bare skulle få opp folket, men vi kan ikke ha en bønnekø. Se her, helt overfylt her, de små barna overalt på altrene, og overalt. Vi kan ikke ha en bønnekø.

190 Men, hør her, jeg ønsker å spørre dere om noe. Er Han bare på ett sted, eller er Han allestedsnærværende? Han er overalt. Nå hvordan kunne jeg kjenne dere, dere som løftet hendene på at jeg ikke kjenner dere, og dere er fremmede her? Jeg vil ikke ha noen av tabernaklets folk, jeg vil ta meg av dere senere, ser dere. Men bare menneskene, slik at dere kan se at det er folk utenbys fra,

som jeg ikke kjenner. La Den Hellige Ånd tale om det er riktig eller ikke. La Ham tale, da vil mine ord være én ting; og hvis det er Guds Ord, vil Gud holde det Ordet.

¹⁹¹ Husk nå, pinsevennene, de ekte, sanne Guds troende, har alltid vært i mindretall. Og de er en gruppe som blir ledd av og gjort narr av; og folk er ikke villige til å ta den veien. Da de var lutheranere, ga Gud dem rettferdiggjørelse, og de ble forfulgt, gjort narr av og led til og med martyrdøden.

¹⁹² Men Luther gikk rett inn, organiserte det etter Martin Luthers død. Ikke, Luther organiserte ikke noen kirke. Nei, sir. Men folket etter ham gjorde det, kirken. Wesley organiserte ikke noe. Nei, sir. Det var folket etter ham. Og nå, etter pinsevennene, de kom inn, organiserte det de kom ut av. Ser dere?

¹⁹³ Men det er der vi kommer, ser dere, kommer rett tilbake til læresetningene våre, og Gud . . . I det øyeblikket (Jeg kan bevise det ved Bibelen.), at enhver menighet som følger en organisasjon, tar dyrets merke. Ikke enkeltpersonene i menigheten, men kirkesystemet, fordi kirkesystemet er katolsk. Katolsk: gjør det hele universelt, trekker det inn, alt. Ser dere? Jeg kan bevise ved det 17. kapitlet i Åpenbaringen at hun var en hore og hennes døtre var prostituerte, skjøger. Enhver organisasjon får . . . den får en skjøge-innstilling; og se nøyaktig hva hun har gjort, helt nøyaktig slik moren hennes gjorde. Så hun er rask . . . Ikke menneskene i menigheten, nå. Metodister er ekte mennesker.

¹⁹⁴ Jeg håper dere får lydbåndet der Herren talte og viste hva som ville skje med den menigheten, i denne store tiden som ligger foran oss nå, når dommen er i ferd med å ramme jorden. Og se hva som vil skje med menigheten.

¹⁹⁵ Men hennes mannlige hode døde, vet dere. Men da . . . Hun var enke da Elias kom tilbake fra sin reise i ørkenen; hun var enke. Elias ble sendt til henne, hun var glad for å høre den profeten da, etter at mannen hennes døde. Ser dere. Da organisasjonen hennes ble satt inn i Kirkeforbundet, så hun hvor hun var, og da det profeten hadde sagt, skjedde, var hun villig. Gud elsket henne fremdeles, og profeten dro ned dit og holdt henne i live inntil han krysset Jordan og hungersnøden var over. Ja, det er sant.

¹⁹⁶ Hvilket vakkert bilde på Herrens Komme, rett der i Elias. Fullkomment. Og husk, dette Budskapet i de siste dager, skal bli gitt av Elias, profeten; hans ånd på menigheten. Riktig. Riktig. Vet du hva ordet Elias betyr? Ja vel. Nå, la oss be. Og må Den Hellige Ånd . . .

¹⁹⁷ Jeg ønsker å spørre dere om noe. Nå, ser dere, er Gud en levende Gud? Er Han til stede? Så hvis Han er det, ønsker jeg å spørre dere om noe. Nå, etter at jeg har talt, hvor mange her inne som er . . . tror at det er sannheten? Er det noen her inne som ønsker å si: "Jeg er ikke en kristen, broder Branham. Jeg

ønsker å bli det. Be for meg”? Jeg kan ikke kalle opp til noe alter her oppe, fordi jeg—jeg kan ikke. Bare løft opp hånden din, si: “Be for meg.” Er det noen i bygningen? Gud velsigne deg, deg, deg, deg. Det er fint. Ja vel. Gud velsigne dere, rundt, overalt. Ja vel, fint. Ja vel.

¹⁹⁸ Nå, dere har rett, etter et budskap som dette, har dere rett til å gi meg en utfordring og si: “Broder Branham, du har forkynt noe for oss, at i disse siste dager sa du, at det siste tegnet var da Han utførte, viste at Han var Gud.”

¹⁹⁹ Og jeg hørte en jødisk predikant her om dagen, hadde nettopp blitt . . . Jeg var . . . Etter budskapet mitt om—om det røde kvige-offeret, kom mannen og tok imot Kristus, kom fra en menighet som hadde vokst fram gjennom en rekke rabbinere i år etter år etter år, i—i fire eller fem hundre år, langt tilbake, bare rabbinere. Og mannen hørte budskapet mitt, listet seg inn på et møte og hørte den “røde kvigen”, og ble omvendt til kristendommen ved det. Og sto i en menighet her om dagen og sa: “Enhver som ikke ville tro at det var tre Guder i stedet for Én . . .” Han hadde trodd på én Gud inntil da. Han falt fra, i stedet for å gjøre noe annet. Han sa da Abraham, da de tre kom opp, var det både Far, Sønn og Hellig Ånd som kom opp til Abraham.

²⁰⁰ Nå, jeg ønsker å se på det, bare minne dere på noe. Da Abraham så tre av Dem sammen, sa han, ikke mine herrer, men: “Min Herre.” Men da Lot, hans denominelle broder, da han så to av dem, sa han: “Mine herrer.” Det viser hvor du er. Ser du? Lot kalte dem sine herrer. Abraham kalte tre av Dem: “Min Herre.” Det var bare én av Dem der, var Herren. Det er riktig. Elohim.

²⁰¹ Og så gikk de to Englene, som ikke var annet enn budbærere, ned dit; og Lot, den store treenighetsbroderen, ønsket å kalle dem sine herrer. Du vet: “Kom rett inn.” Ser dere hvilken tilstand han kom inn i, fordi han var der nede med tingene av verden? Hans kone, og alle døtrene hans der ute, akkurat som resten av verden, og deres kalde, formelle menighet. Det er slik du blir.

²⁰² Hva gjorde Engelen? Han beviste at Han var Herren Gud. Nå, denne Hellige Ånd som jeg snakker om nå, la Ham bevise at Han fremdeles er Herren Gud. La Ham bevise at Han var den Ene.

²⁰³ Nå, be. Nå, vil du . . . ? La meg spørre igjen. Hvor mange her inne, la oss bare ta et lite avsnitt om gangen, hvor mange her inne, sier du, her inne at—at du er syk, og jeg kjenner deg ikke—kjenner deg ikke, dere er fremmede, og du vil at Gud skal helbrede deg? Løft opp din hånd. Nå, la oss se gjennom denne folkemengden her. Ja vel. Ja vel. Nå, ta hendene ned bare et øyeblikk.

²⁰⁴ La Gud tale. Nå, jeg løfter min hånd, jeg kjenner dem ikke; kjenner dem ikke. Nå, hvis Han fremdeles er Gud, vil Han ikke gjøre det samme? Kvinnen som rørte ved Hans kledning . . .

²⁰⁵ Noen av dere kvinner, eller noen av dere der som løftet hånden, det var en kvinne et sted, tror jeg. Hvor? Den lille damen

på enden. Ville, løftet du din hånd? Ja vel. Gjorde du? Ja vel, er jeg en fremmed for deg? Jeg kjenner deg ikke? Ja vel.

²⁰⁶ Bare se om Han fremdeles er Ypperstepresten som har medlidenhet med dine svakheter. Jeg har aldri sett deg i mitt liv. Du er en fremmed for meg. Jeg vet ingenting om deg. Gud kjenner deg. Og hvis Han kan åpenbare for meg ved Sin Hellige Ånd, den oppstandne Kristus som kommer hit, og gi meg en midlertidig oppstandelse ved min ånd, slik at min ånd går bort nå og Hans Ånd kommer inn, for å la deg vite om Han lever eller ikke. Nå, jeg kjenner deg ikke. Det er meg, meg og min ånd, vi kjenner deg ikke. Men Han kjenner deg. Men Han ønsker å låne kroppen min, for å bevise at Han er den oppstandne Kristus. Jeg er så glad for å låne den til Ham, gi den til Ham, alt Han kan få ut av den.

²⁰⁷ Hvis Gud vil fortelle meg hva du er her for, vil du tro meg? [Søsteren sier: "Ja."—Red.] Det vil du. Du har åreknuter. Hvis det er riktig, løft opp din hånd. Du har mer enn det; har et brokk. Det er riktig. Du er ikke fra denne byen. Du er fra Lima, Ohio. Ditt navn er fru Stoddard. Det er riktig. Mannen din sitter bak deg. Det er riktig. Tror du at Gud kan fortelle meg hva som er hans problem? Han har problemer med ryggen, han plages av ryggen. Hvis det er riktig, løft opp din hånd, sir. Tror du?

²⁰⁸ Noen andre her nede løftet opp sin hånd, ned gjennom her. Her, den damen der. Ja vel. Jeg kjenner deg ikke. Det er mannen din som sitter ved siden av deg der. Det du ønsker er dåpen i Den Hellige Ånd. Hvis det er riktig, løft opp din hånd. Det er riktig. Ja vel, tro på Herren, bare ikke tvil i det hele tatt.

²⁰⁹ Så noen komme fra et stykke unna, men jeg kunne ikke vite akkurat hvor det var. Ja, det er mannen som sitter rett her, jeg ser ham nå. Han er en fremmed for meg også. Du har problemer med galleblæren, bihuleproblemer. Du er ikke herfra. Du er fra Georgia, et sted som heter noe som Hubbermill, Georgia. Ja vel, tro nå, og dra hjem igjen og bli helbredet.

²¹⁰ Tror du av hele ditt hjerte? Det er en som sitter rett bak her, bak, det Lyset står over personen. De ber for en kjær som har kreft, ikke frelst. Tro, ha tro og ikke tvil.

²¹¹ Jeg bare følger med. Hm-hmh. Her er Det over her. Damen som har bøyd hode og ber. Hun har problemer med føttene og knærne sine. Jeg kjenner deg ikke, gjør jeg? Vi er fremmede, løft opp din hånd. Dra tilbake til . . . hjemmet ditt er i New Hampshire, det er der du kommer fra. Tro, og Herren vil gjøre deg frisk.

²¹² Damen som sitter bak der med den lille jenta, og ber for henne; med nyreproblemer, sitter rett bak der. Hun er også fra Georgia. Fru Cason, hvis du tror av hele ditt hjerte! Tar du imot Det? Ja vel, så dra hjem, bli frisk. Jeg kjenner ikke kvinnen, har aldri sett henne i mitt liv. Hvis vi er fremmede for hverandre, vink med hånden din, frue. Det er riktig.

213 Her er en annen som sitter rett bak her, en mann. Han er fra Georgia også. Kjenner ham ikke, har aldri sett ham. Men jeg så ham komme opp fra fersken-regionen. Riktig. Han har leverproblemer, det er riktig, og leddgikt. Han sitter helt på bakerste benk. Tror du av hele ditt hjerte, sir? Ja vel, gå tilbake og bli helbredet.

214 Det er noen som sitter ved siden av deg, en dame, helt bakerst på den bakerste raden. Nei, det er ikke for henne. Hun ber for sønnen sin. Det er riktig. Tror du at Gud kan fortelle meg hva som feiler sønnen din, dame? Jeg er en fremmed for deg, men Gud kjenner deg. Magesår og psykiske problemer. Og han er ikke her; Dayton, Ohio. Hvis det er riktig, løft opp din hånd. Tro nå.

215 Vet du at Han lever? Er Han den samme Jesus i går, i dag og for evig? Det var minst åtte eller ti mennesker jeg aldri har sett i mitt liv. Og er det sant? Må nå Himmels Gud, som er til stede, helbrede og gjøre disse friske. Vel, det kommer fra salvelsen av Den Hellige Ånd, ikke meg. Må den Gud som kan skjelve sinnets tanker og bevise at Han er Jesus Kristus, den samme i går, i dag og for evig, la Ham komme frem og helbrede de syke. Han er Gud for evig! Tror dere det? Nå, hvor mange ønsker å tro Ham akkurat nå, og ta imot Ham som Frelser og Helbreder, og som en Døper og en kommende Konge? I Jesu Navn! Åh, Halleluja! Hva? Påskeseglet, det ufeilbarlige Påskeseglet!

216 Hva er det neste? Forvandlingen av denne kroppen, for å møte Sønnen som kommer. Vi vil bli forvandlet på et øyeblikk, i et nu. Du kan ha alle de papirseglene du vil; men det ekte Påskeseglet er Den Hellige Ånd i menneskehjertet! Tar du imot Det? Tror du på Hans oppstandelse? Tror du at Han er levende for evig? Tror du at Han er her? Tar du imot Ham nå som din Frelser, som din Helbreder, som din Gud, som din kommende Konge? Tro av hele ditt hjerte!

217 Når det gjelder disse lommeterklærne, jeg vil be over dem. Gud, i Jesu Kristi Navn! Mange mennesker salver dem. Jeg tror de tok lommeterklær og forklær fra kroppen til Paulus, og de ble helbredet. Tror du det?

218 Nå, hvor mange flere syke er her inne? Nå, folk fra tabernaklet, og rundt dette samfunnet her, som er herfra, nå kan dere løfte hendene deres, fra området her. Tror du at Han er her? Tror du at Den Hellige Ånd er her? Nå, vent, hvorfor venter vi på noe annet? Han er her, så la oss handle på det! Charlie, hva tror du? Amen. Halleluja! Åh, det må skje!

219 Jeg kan ikke helbrede noen. Jeg kan ikke gjøre det. Det er ikke noe i meg å helbrede med. Men hvis du vil ta imot denne Ånden som er over meg nå, kunne det ikke være nok djevler i helvete til å få deg til å tvile på Det lenger, og du må bli helbredet. Jeg er ikke Helbrederen; Han er Helbrederen. Jeg kan ikke se

visjoner; Han er den Ene som taler. Det er bare kroppen min Han bruker.

220 Nå, den samme Gud sa: “Disse tegn skal følge dem som tror.” Hvor mange troende er det her? Er du sikker på at du er en troende? Vel, Han sa: “Disse tegn skal følge dem som tror. Hvis de legger hendene på de syke, skal de bli friske.” Er det riktig? Legg nå hendene deres på hverandre, og la meg be for hver og en av dere. Å Gud! Åh, broder! Noe må skje. Noe må bare skje.

221 Å store Påskesegl, ikke liljen i vasen, men Liljen i dalen. Du som talte gjennom den gutten her om dagen, Du har kommet frem ved Ditt Ord. Du manifesterte at Du er Sannheten. Du er Sannheten, Herre. Du er Oppstandelsen. Du sa: “Jeg er Oppstandelsen og Livet: den som tror på Meg, skal leve om han enn dør: hver den som lever og tror på Meg, skal aldri dø. Jeg er Oppstandelsen og Livet.” “Jeg er”; ikke “Jeg vil bli, Jeg var”; “Jeg er nå, Oppstandelsen og Livet.”

222 Han som har utført disse miraklene, er Den samme som forkynte dette Ordet. Sier ikke Bibelen at Herrens Ord kom til profeten? Hvem var det i de dager, de gikk til, for å finne ut hvor den sanne åpenbaringen fra Gud var? Var profeten. Og hvordan visste de at han var en profet? Fordi han hadde en profets tegn, profets segl. Hvem er da profeten? Den Hellige Ånd.

223 Den Hellige Ånd skrev Ordet, Den Hellige Ånd. Ikke meg! Ham! Han er den Ene! Jeg fortalte dere nettopp, Han bare tok kroppen min. Han bare tar tungen min, tar øynene mine, fordi Han visste at jeg ville overgi det til Ham, så Han bare kom og fikk meg til å gjøre det. Så det er ikke meg! Det er Ham! Og ikke meg der ute med dere, det er Ham der ute med dere. Han er Oppstandelsen og Livet. Åh, Gud, Gud; tro det. Åh, folkens: Tro Ham. Tro Ham. Han er her.

224 Nå, jeg ønsker at hver enkelt av dere som står der, ha tro på deres egen bønn. Jeg vil at dere skal ha tro på det jeg skal si. Jeg vil be Ham om å helbrede deg. Jeg vil be Ham om å tilgi enhver synd. Hva er den synden? Vantro.

225 Hvis dere, noen av dere her aldri har blitt døpt i Jesu Kristi Navn; er bassenget klart. Og hvis du ikke har det, er det eneste som har holdt deg tilbake, vantro. Hvorfor godta det lenger? Ta avstand fra den. Kan du ikke se Guds Ånd? Kan du ikke se Guds gjerninger?

226 Kom deg bort fra disse organisasjonene. Kom inn i Herren Jesus, gå så tilbake til organisasjonen din og bare spre Lyset. Ikke bekymre deg, du vil ikke være der særlig lenge. De vil gjøre deg . . . Hva vil det gjøre? Det vil få din egen menighet til å komme til et punkt, hvor de må ta en avgjørelse.

227 Da jeg kom fra baptistmenigheten og sto her, måtte menighetene ta en avgjørelse, så de kastet meg ut. Det er riktig. Jeg forventer å bli utestengt igjen og igjen og igjen. Men en dag,

vil jeg bli tatt imot, når jeg krysser Jordan. Riktig. Du vil bli utestengt, men når du krysser Jordan: "Det er én tanke som oppmuntret meg og gjør mitt hjerte glad, jeg trenger ikke krysse den elven alene." Det er sikkert. En dag vil jeg komme ned til elven, jeg vil ikke . . . Det vil være Noen der som venter . . . møter meg. Jeg vil bare være trofast.

228 Her talte Han gjennom Sitt Ord, Han taler gjennom alt, alt bare fungerer fullkomment gjennom Ordet. Det er ingen som kan si noe imot det. Det ligger foran folket. Snart vil denne røsten bli stilnet, folkens. Hør meg. Hør meg. Snart vil den ikke være her lenger. Det vil ikke bli talt, da vil du undre deg. Men mens du kan høre, adlyd.

229 Å Gud, som skapte himlene og jorden, disse menneskene ber for hverandre. Da Du sto opp på påskemorgen, beviste Du at Du var Messias. Du beviste at Du var Messias før Du sto opp. Du beviste at Du var, ved Messias' tegn, Guds Segl som var i Deg. Du ble forseglet med Gud, til å ikke gjøre noe annet enn det Han sa. Du hadde sagt: "Jeg gjør alltid det som behager Faderen." Det er å holde Hans Ord. For å behage Gud, må vi tro Hans Ord og holde Hans Ord. Og så, Far, slik er det i dag, at enhver sønn eller . . . av Gud, enhver Guds datter, for å behage Gud, må holde Guds Ord. Og, Gud, vi holder Ditt Ord nå ved å legge hendene på hverandre. Og jeg ber for denne forsamlingen.

230 Etter at vi har hørt Ordet forkynt, og sett de fremmede løfte sine hender, sett den mektige Hellige Ånd gå ut der og fortelle dem selve tankene fra deres hjerte, og hvem de er, hvor de kommer fra, hva som skjer og alt om det, hvordan kunne folk tvile lenger? Gud, det venter en stor belønning for disse som har stått langs veggene i kirken her denne morgenen.

231 Og lemmene dine verker, og de små mødrene med sine babyer og fedre og eldre og alle, ventet, våket, ventet på å se ett tegn fra den levende Gud. Så ser vi Ham komme inn på scenen og bevise at Han er Jehova, at Han er Jesus, Den Oppstandne. "Jeg er levende for evig og har nøklene til døden og helvete", fordi Han brøt seglet på det. Han brøt dødens segl. Han brøt seglet på graven. Han brøt helvetes segl. Han brøt gravens segl. Og Han åpnet seglet til Livets Tre og døpte oss ved Sin Hellige Ånd, inn i Livets Tre, og gjorde oss til Guds sønner og døtre og ga oss i oppdrag å legge hendene på hverandre: "Og disse tegn skal følge dem som tror; hvis de legger hendene på de syke, skal de bli friske." Far Gud, det må skje.

232 Jeg erklærer ved Evangeliets kraft, ved Himmelens Gud som ordinerte meg og utsendte meg til å forkynde Evangeliet, ved den Gud som skrev Ordet, ved Engelen som er til stede for å stadfeste Ordet, jeg sier dette på grunn av troen som jeg har på folket, at djevelen vil måtte forlate enhver syk person her inne, enhver plaget person, og Guds kraft skal reise dem opp til god helse og

styrke igjen, som et minne om dette påskemøtet. Kom ut, satan. Du er beseiret. Jesus beseiret deg for nitten hundre år siden, og du er beseiret. Kom ut av folket, i Jesu Kristi Navn.

Ja vel, dr. Neville. Amen.

²³³ Ja vel, broder Neville. Hvor mange av dere tror? Løft opp hendene. Hvor mange sier, si med på dette: “Jeg tar nå imot Jesus Kristus, som en oppstanden Guds Sønn, Han er min Frelser, Han er min Konge, Han er min Helbreder. Jeg er nå helbredet. Jeg er frelst. Jeg vil leve for Ham som døde for meg. Jeg vil stå opp herfra i et nytt liv, for å gå ut for å gjøre mitt beste som . . . for Ham som sto opp for meg. Halleluja!” Priset være den levende Gud.

²³⁴ Nå, tror du av hele ditt hjerte? Alle som vil ta imot det på grunnlag av Forsoningen . . . Nå husk, en gang hadde satan deg i sine lenker, men Jesus rev det bort, som å dra dekkbladet av en mais. Han rev det bort; og det Han gjorde, Han avslørte satan. Og da Han sto opp på påskemorgen (Halleluja!) seiret Han over djevelen, over sykdom, over død, over enhver makt til fienden, og fienden har ikke lenger makt. Han er bare en bløffmaker. Hvis han kan lure deg, ja vel. Men hvis han ikke kan lure deg, så godtar du ikke bedraget hans.

²³⁵ Akkurat nå kan du motta Den Hellige Ånd. Akkurat nå kan du bli fylt med Hans Ånd. Akkurat nå kan du bli helbredet, hvis du ikke vil godta hans bedrag. “Hver den som vil, la ham komme, så han kan drikke av Kilden med Livets Vann uforskyldt.” Hvis dere tror det, stå på deres føtter, hver og en av dere. Løft opp deres hender og ta imot Den Hellige Ånd og kraften av Hans helbredelse, i Jesu Navn. 🙏

61-0402 Det sanne Påskeseglet
Branham Tabernacle
Jeffersonville, Indiana USA

NORWEGIAN

©2025 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org